

๐
๙๑๖.๓๘๘
๙๖๙๔๘

ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา
สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

- 1 ส.ค. 2549

ปริญญานิพนธ์
ของ
ชูพันธ์ สังเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ ๒๙๒๘๙๐

ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา
สมุทรปราการปีการศึกษา 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2549

ชูพันธ์ สังเนตร. (2549). ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์.

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับทักษะวอลเลย์บอล และสร้างระดับ
ทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ
ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 298 คน เป็นผู้ชาย 161 คน ผู้หญิง 137 คน
ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะ
วอลเลย์บอลของเฮลแมน(Helman Volleyball Test) ซึ่งประกอบด้วยรายการทดสอบ 3 รายการ คือ
การตีก การเซต และการตบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนความเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัชฌยฐาน ฐานนิยม และคะแนนที่

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัชฌยฐาน ฐานนิยม ของ
คะแนนจากการทดสอบทักษะการตีกวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 11.13, 4.07, 23, 1,
11 และ 11 คะแนนตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 7.09 , 3.35 , 19, 0, 7 และ 10
คะแนน ตามลำดับ

2. ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัชฌยฐาน ฐานนิยม
ของคะแนนจากการทดสอบทักษะการเซตวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 7.21, 4.49 , 20
, 0 , 7 และ 7คะแนน ตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 0.97 , 1.84 , 11, 0, 0 และ 0
คะแนน ตามลำดับ

3. ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัชฌยฐาน ฐานนิยม
ของคะแนนจากการทดสอบทักษะการตบวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 14.73 , 5.16 ,
29 , 4 , 14 , และ 11 คะแนน ตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 12.65, 4.13, 22 , 3 , 13
และ 10 คะแนน ตามลำดับ

4. ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่
การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ระดับทักษะสูงมากตรงกับคะแนนที่ 61 ขึ้นไป
ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 55 – 60 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 46 – 54 ระดับต่ำตรงกับ
คะแนนที่ 41 – 45 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 40 ลงมา

5. ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่
การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ระดับทักษะสูงมากตรงกับคะแนนที่ 72 ขึ้นไป
ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 61 – 71 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 40 – 60 ระดับต่ำตรงกับ
คะแนนที่ 29 – 39 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 28 ลงมา

**VOLLEYBALL SKILL LEVELS OF MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN SCHOOLS
OF SAMUTPRAKARN EDUCATIONAL SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2005**

**AN ABSTRACT
BY
CHUPAN SUNGNET**

**Present in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University**

May 2006

Chupan Sangnet. (2006). *Volleyball Skill Levels of Mathayomsuksa 3 Students in Schools of Samutprakarn Educational Service Area in Academic Year 2005*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc.Prof. Phanit Billamas, Assit.Prof. Somchay Krisang

The Purpose of this research was to study and construct volleyball skill levels of mathayomsuksa 3 students in schools of Samutprakarn Educational Service Area in academic year 2005. The sample of the study consisted of 298 students : 161 male and 137 female in mathayomsuksa 3 students in schools of Samutprakarn Educational Service Area in the academic year 2005 through multi – stage random sampling technique. The instrument used for collecting data was Helman Volleyball Skill Test included 3 test items : dig, setting, and spike. Arithmetic Mean, Standard Deviation, Maximum, Minimum, Median and Mode were used as the analysis of data and T – score was also used to construct the criteria.

The results of the study were as follows :

1. The Arithmetic Mean, Standard Deviation, Maximum, Minimum, Median and Mode of dig skill of male students were 11.13, 4.07, 23, 1, 11 and 11 while those of female students were 7.09, 3.35, 19, 0, 7 and 10 respectively.

2. The Arithmetic Mean, Standard Deviation, Maximum, Minimum, Median and Mode of setting skill of male students were 7.21, 4.49, 20, 0, 7 and 7 while those of female students were 0.97, 1.84, 11, 0, 0 and 0 respectively.

3. The Arithmetic Mean, Standard Deviation, Maximum, Minimum, Median and Mode of spike skill of male students were 14.73, 5.16, 29, 4, 14 and 11 while those of female students were 12.65, 4.13, 22, 3, 13 and 10 respectively.

4. The T – score of Volleyball skill levels of Mathayomsuksa 3 male students schools of Samutprakarn Educational Service Area in the academic year 2005 were as follows : 61 and above = very high, 55 - 60 = high, 46 - 54 = average, 41 – 45 = low, and 40 and lower = very low.

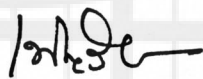
5. The T – score of Volleyball skill levels of Mathayomsuksa 3 female students schools of Samutprakarn Educational Service Area in academic year 2005 were as follows : 72 and above = very high, 61 – 71 = high, 40 – 60 = average, 29 – 39 = low, and 28 and lower = very low.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา
สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

ของ
ชูพันธ์ สังเนตร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

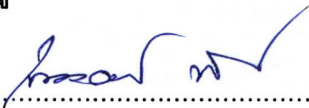
..... ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ และอาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่ม ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเสร็จ สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ครู – อาจารย์ ทุกท่านที่ได้เคยอบรมสั่งสอนสร้างประสบการณ์อันดีให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่ให้กำลังใจ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี สถาบันที่สร้างเสริมความรู้ ปลุกฝังจิตสำนึกต่อการสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้ที่ได้เคยช่วยเหลือทุกท่านผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประกอบ คุณแม่ฉวี สังเนตร ที่ให้กำเนิดชีวิต อบรมสั่งสอน เลี้ยงดู ให้ความรัก และให้กำลังใจตลอดจนคุณตา คุณยาย คุณอา คุณน้า ญาติพี่น้อง ที่คอยห่วงใย และสนับสนุนด้วยดีเสมอมา คุณค่า และประโยชน์อันพึงมีจาก ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ชูพันธ์ สังเนตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	5
องค์ประกอบของทักษะวอลเลย์บอล.....	7
ประโยชน์ของวอลเลย์บอล.....	12
ความหมายของการวัดผลประเมินผล.....	13
หลักการวัดผล.....	14
คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี.....	15
หลักเกณฑ์ในการเลือกแบบทดสอบ.....	16
ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	20
งานวิจัยในประเทศ.....	21
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	27
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	28
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	36
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	36
กลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
อภิปรายผล.....	38
ข้อเสนอแนะ.....	39
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	39
บรรณานุกรม.....	40
ภาคผนวก.....	43
ภาคผนวก ก.....	44
ภาคผนวก ข.....	49
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	61

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548.....	28
2 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐานฐานนิยม จากการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลแต่ละรายการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548.....	31
3 ระดับทักษะการดีกวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548.....	32
4 ระดับทักษะการเซิร์ฟวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548.....	33
5 ระดับทักษะการตบวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548.....	34
6 ระดับทักษะวอลเลย์บอลรวมทุกรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ทักษะเกิดจากการกระทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญ กีฬาในแต่ละชนิดแต่ละประเภทก็เช่นกัน ก่อนที่จะประสบความสำเร็จ หรือก่อนที่ผู้เล่นกีฬาจะเล่นกีฬาได้ดีนั้น ต้องมีปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ทักษะกีฬาก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญมากในการเล่นกีฬา ผู้ที่เล่นกีฬาจะต้องอาศัยทักษะกีฬาในแต่ละประเภทรูปแบบนั้น ๆ มาประกอบกับการเล่นกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่าการแพ้-ชนะในการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะเป็นประเภทใด ทักษะจะเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินผลของการแข่งขัน เนื่องจากการมีทักษะกีฬาที่ดีย่อมจะได้เปรียบคู่แข่งอยู่เสมอ ผู้ฝึกฝนกีฬาจึงต้องอาศัยระยะเวลาในการหมั่นฝึกฝนทักษะชนิดนั้น ๆ อย่างจริงจังจึงจะเกิดทักษะกับตนเองและส่งผลทำให้การเล่นกีฬาของตนมีประสิทธิภาพ

วอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมชนิดหนึ่งที่นิยมเล่นทั้งเพศชายและเพศหญิง เพราะเป็นกีฬาที่เล่นได้ง่าย ผู้เล่นสามารถเรียนรู้วิธีการเล่นได้ไม่ยากนัก อีกทั้งเป็นกิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษาซึ่งมีทักษะที่ใช้ประกอบในการเล่นมากมาย ดังที่ ผาณิต บิลมาศ (2528 : 2-3) กล่าวไว้ว่า วอลเลย์บอลมีพื้นฐาน 6 อย่างของเทคนิคในการเล่นหรือทักษะ (Skill) และมีวิธีที่จะเล่นลูกบอลได้ 6 วิธีใหญ่ ๆ คือ 1.การเสิร์ฟ (Service) 2.การตัก (Dig) 3.การรุก (Attack) 4.การเซต (Setting) 5. การสกัดกั้น (Block) 6.การรับ (Defence) ในประเทศไทยมีการนำกีฬาวอลเลย์บอลไปจัดการเรียนการสอน และจัดการแข่งขันตั้งแต่ภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน มหาวิทยาลัย ทั้งเยาวชน และประชาชน เช่น กีฬาสีในโรงเรียน กีฬาระหว่างโรงเรียน กีฬานักเรียนในจังหวัด กีฬามหาวิทยาลัย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ ผลดีของกีฬาวอลเลย์บอลสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เล่นเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกมากมาย ดังที่ ชานูชัย ชันติศิริ (2542 : 19) ได้กล่าวว่า การออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่แท้จริงแล้วก็คือ การนำเอาการเคลื่อนไหวที่มีเป้าหมายมากระตุ้นให้บุคคลกระหายที่จะทำอะไรให้บรรลุเป้าหมายนั้น คนเราจึงถูกชักชวนให้ออกกำลังกายโดยไม่รู้ตัว รู้แต่เพียงว่าเราเล่นกีฬาเท่านั้น เพราะการเล่นกีฬาร่างกายต้องมีการเคลื่อนไหว เมื่อมีการเคลื่อนไหวว่องไวและระบบต่าง ๆ ภายในร่างกายก็ย่อมเกิดการพัฒนาร่างกายไปในทางที่ดีเมื่อร่างกายดี จิตใจย่อมร่าเริงแจ่มใส

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีสุดท้ายของช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับในการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถเสริมสร้างสุขภาพส่วนตัว ฯลฯ วอลเลย์บอลซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งของวิชาพลศึกษาจึงเป็นสื่อที่เหมาะสมในการนำไปใช้พัฒนานักเรียนในเรื่องดังกล่าว เนื่องจากเมื่อได้เล่นแล้วจะก่อให้เกิดสุขภาพที่ดี และยังฝึกความรับผิดชอบต่อตัวอีกด้วย ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะมีวิธีการในการจัดการเรียนรู้อย่างไร

จะก่อให้เกิดการพัฒนาแก่นักเรียนได้มากที่สุด การวัดระดับทักษะกีฬาเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญ ในการจะนำผลมาสู่การประเมินผลการเรียนในวิชาพลศึกษาว่า นักเรียนมีความสามารถ หรือ มี ข้อบกพร่องอย่างไร ดังนั้นการวัดระดับทักษะจึงส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดการพัฒนาและสร้างมาตรฐาน ต่อการเรียน การสอนพลศึกษา เป็นได้ทั้งการจัดรูปแบบในการเรียนและการประเมินผลการเรียนได้ เป็นอย่างดี

จังหวัดสมุทรปราการ อยู่ติดกับกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยา และ ด้านเหนือของอ่าวไทย นิยมเรียกว่า "เมืองปากน้ำ" ห่างจากกรุงเทพมหานคร 25 กิโลเมตร มีเนื้อที่ ทั้งหมด 1,004 ตารางกิโลเมตร เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก เป็นที่ตั้งของ สนามบินสุวรรณภูมิ การคมนาคมสะดวก ภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม ไม่มีภูเขา มีลำคลองมากบางแห่ง มีน้ำท่วม น้ำเค็มจัดในฤดูแล้ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่นา และสวน มีป่าแสม ไม้ปรัง โกงกาง ป่าจาก แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 5 อำเภอ กับอีก 1 กิ่งอำเภอ และกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา ออกเป็น 2 เขต ได้แก่

เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอพระประแดง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์

เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และกิ่งอำเภอบางเสาธง

โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการทั้ง 2 เขตการศึกษา มีการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาโดยมีวอลเลย์บอลเป็นกิจกรรมหนึ่งที่นิยมนำมาใช้กับนักเรียน และมักใช้ในการแข่งขัน อยู่เป็นประจำ เช่น กีฬาภายในโรงเรียน กีฬาระหว่างโรงเรียน กีฬาเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยมี ประสบการณ์ในการเป็นผู้สอน ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มีความคิดเห็นว่าระดับ ความสามารถทางด้านทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนแต่ละโรงเรียนในจังหวัดสมุทรปราการ มีความ แตกต่างกันไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 เพื่อที่จะทราบ ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ว่ามีระดับทักษะอย่างไร ควรจะฝึกทักษะใดเพิ่มเติมหรือควรคงที่ทักษะใดไว้ เพื่อ เป็นแนวทางในการพัฒนาความก้าวหน้าของครู และนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอล และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความก้าวหน้าของ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาในการแข่งขันวอลเลย์บอลในจังหวัดสมุทรปราการต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

2. เพื่อสร้างระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 สามารถนำผลจากการวัดระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการปีการศึกษา 2548 ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับวอลเลย์บอลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ทั้งเขต 1 และเขต 2 เฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม ที่มีการจัดการเรียนการสอนวอลเลย์บอลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 รวมประชากร 1,988 คน เป็นชาย 1,074 คน เป็นหญิง 914 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ทั้งเขต 1 และเขต 2 เฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมที่มีการเรียนวอลเลย์บอลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้จำนวนประชากรเป็นเกณฑ์คือ ประชากร 1,000 -10,000 คน ใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10-15 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ที่ร้อยละ 15 ได้กลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 298 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 161 คน และเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 137 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แยกตามเพศชายและ เพศหญิง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนที่ได้จากการทดสอบวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะวอลเลย์บอล หมายถึง วิธีการปฏิบัติ หรือวิธีเล่นต่างๆในกีฬาวอลเลย์บอล เช่น การเสิร์ฟ การตีก การเซต และการตบ เป็นต้น

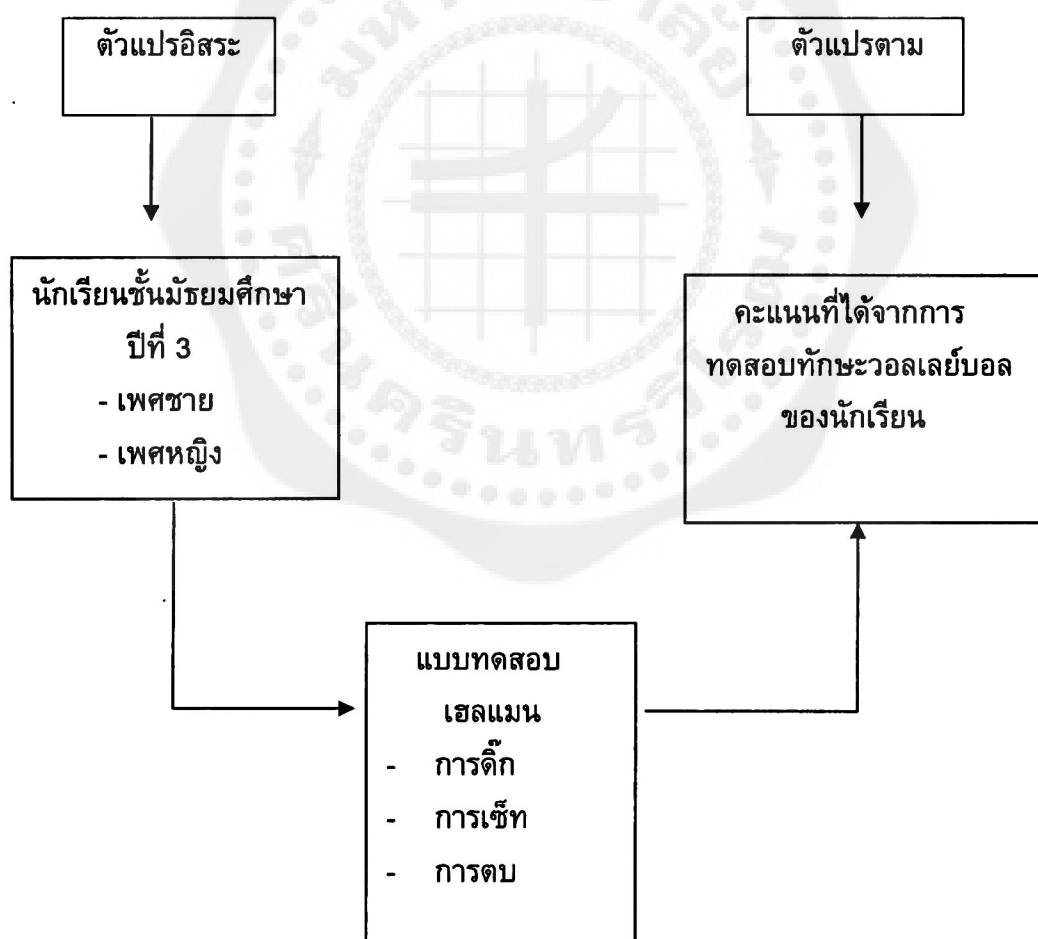
2. ระดับทักษะวอลเลย์บอล หมายถึง ตำแหน่งหรือความชำนาญในการปฏิบัติต่างๆ ที่ใช้ในการเล่นวอลเลย์บอล เช่น การเสิร์ฟ การตัก การเซ็ท การตบ เป็นต้น เมื่อวัด และทำการทดสอบแล้วจะแสดงให้เห็นว่าแต่ละคนมีอยู่ หรือทำได้มากน้อยเพียงใด

3. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวอลเลย์บอลในภาคเรียนที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

4. โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม ที่มีการเรียนวอลเลย์บอลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
- 1.2 องค์ประกอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอล
- 1.3 ประโยชน์ของการเล่นกีฬาบอลเลย์บอล
- 1.4 ความหมายของการวัดและประเมินผล
- 1.5 หลักการวัดผล
- 1.6 คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะที่ดี
- 1.7 หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบ
- 1.8 ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 2.2 งานวิจัยในประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนเองนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค

7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญา ความเป็นไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งดีงามให้สังคม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม สุขศึกษา และพลศึกษาเป็น กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มหนึ่งให้ผู้เรียนต้องเรียนตลอด 12 ปีการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึง มัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 5 สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระดังนี้

สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย กีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : การออกกำลังกาย การเล่นเกม และเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ

มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและ ชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา

สารเสพติด และความรุนแรง (กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 4)

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งหมายให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง รักการเรียนรู้ มีความคิดและปรับตัวตามสถานการณ์มีจิตสำนึกในความเป็นไทยรักการออกกำลังกายมุ่งสร้างสรรค์ ทำสิ่งดีงามในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้กำหนดสาระมาตรฐานไว้เป็นเกณฑ์ในการ กำหนดคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษา ผู้สอน สามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ตามความสนใจ ตามความ ถนัดของผู้เรียน

องค์ประกอบของทักษะวอลเลย์บอล

ทักษะวอลเลย์บอล หมายถึง วิธีการปฏิบัติหรือวิธีเล่นต่างๆในกีฬาวอลเลย์บอล เช่นการเสิร์ฟ การตัก การเซต การตบ เป็นต้น

ฉลอง ชาตรุประชีวิน (2532 : 8 - 15) ได้กล่าวถึง ทักษะของวอลเลย์บอลไว้ดังนี้

1. การตัก (Dig) คือ การใช้แขนข้างเดียวหรือทั้งสองตีลูกบอล มีวิธีการหลายวิธี ได้แก่

1.1 การตักแบบด้านหน้า เป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในการเล่นเช่น จากการเสิร์ฟ การรับ

ลูกตบจากฝ่ายตรงข้าม การตักด้านหน้ามีหลักการในการเล่นคือ ยืนหันหน้าเข้าหา ลูกบอลแยกเท้าทั้งสองออกกว้างกว่าช่วงไหล่เล็กน้อย การวางเท้าโดยทั่วไปเป็นดังนี้ ผู้เล่นที่ยืนด้านซ้ายของสนามเท้าซ้ายอยู่หน้าเท้าขวา ผู้เล่นที่ยืนด้านขวาของสนาม เท้าขวาอยู่หน้าเท้าซ้ายผู้เล่นที่ยืนกลางสนามให้วางเท้าขนาน ยกส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย งอเข่าทั้งสองหัวเข่าปล่อยเท้าเล็กน้อย โน้มตัวไปข้างหน้าทิ้งน้ำหนักลงบนหัวแม่เท้าที่อยู่ข้างหน้ายกมือทั้งสองอยู่ระดับหน้าท้องตามองลูกบอลตลอดเวลา ขณะที่ลูกบอลลอยมาให้เหยียดแขนลงใต้ลูกบอลอย่างรวดเร็วพร้อมกับเบียดแขนทั้งสองข้างเข้าหากัน ขณะที่มือกระทบลูกบอลให้ ยันเท้าขึ้น ยกเอว แอ่นอก กดข้อมือ แขนทั้งสองเหยียดตรงนิ่งและมั่นคงขณะที่กระทบลูกบอลร่างกายและแขนทั้งสองข้างต้องช่วยส่งลูกบอลเพื่อบังคับจุดตกและทิศทางของลูกบอล ซึ่งจะกระทบระหว่างข้อมือถึงข้อศอก

1.2 การตักแบบลูกต่ำด้านหน้าใช้ในกรณีทีลูกบอลพุ่งมาระดับต่ำมีจุดตกอยู่ข้างหน้า

ประมาณ 1 ก้าว การตักลูกต่ำด้านหน้ามีหลักการในการเล่น คือ ต้องย่อตัวให้ต่ำลงมาก ๆ ปล่อยเท้าข้างที่อยู่หน้าขึ้นไปยังทิศทางที่ลูกบอลส่งออกไป เท้าข้างหลังชี้เฉียงออกด้านข้าง ส้นเท้าหลังพ้นพื้นไล่ตัวไปข้างหน้าไหล่กลงไปข้างหน้าข้อศอกกดต่ำลงไปข้างต้นขา เตรียมพร้อมที่จะทำการตักได้ลูกบอลขณะที่ตักต้องอาศัยแรงช่วยจากการยันส้นเท้าส่งลูกบอลขึ้น

1.3 การตักแบบลูกข้างลำตัว ใช้ในกรณีทีลูกบอลที่มาเร็วลูกเยื้องไปข้างหน้าและต่ำ

จำเป็นต้องคุกเข่าข้างหนึ่งลงรับ บางครั้งลูกบอลพุ่งมาเร็ว ต่ำและห่างลำตัว ต้องเคลื่อนที่มารับ และกลิ้งม้วนตัวลง การตักลูกข้างลำตัวมีหลักการในการเล่น คือผู้เล่นต้องเคลื่อนที่ไปรับลูกบอล โดยให้ก้าวสุดท้ายของเท้าข้างเดียวเท่ากับทิศทางที่ลูกบอลลอยมาพร้อมทั้งยื่นแขนทั้งสองข้างออกไป ตักทิศทางของลูกบอลแขนเหยียดตึง และชิดกัน

1.4 การตักแบบลูกกลับหลัง ใช้ในกรณีที่ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเล่นพลาดเพื่อการตีลูกบอล

กลับไปในจังหวะที่ 3 การตักลูกบอลกลับหลังมีหลักการในการเล่นคือผู้เล่นต้องรีบเคลื่อนที่ไปยังจุดตกของ ลูกบอลหันหลังให้ทิศทางส่งลูกออกไป เมื่อเห็นลูกบอลมาจึงเหยียดแขนทั้งสองข้างให้ตึงจุดตีลูกบอลจะสูงกว่าการตักด้านหน้าขณะออกแรงตีต้องยกศีรษะเงยหน้าและยืดเอวพร้อมกับเหวี่ยงแขนขึ้นไป ข้างหลัง

1.5 การตักมือเดียว ใช้ในกรณีที่ลูกบอลมาต่ำ ๆ มีความเร็วสูงระยะห่างจากลำตัวมาก

การตักมือเดียวมักใช้ผสมกับการกลิ้งตัวพุ่งหมอบหรือกระโดดพุ่งรับด้วยการตักมือเดียวมีหลักการในการเล่นคือ เมื่อลูกบอลอยู่ข้างหน้าให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าโดยเร็ว ก้าวสุดท้ายต้องก้าวยาว พร้อมกับ ไล่

ตัวไปข้างหน้า ยื่นแขนข้างเดียวกับขาที่ก้าวออกไป ใช้ข้อมือหรือหลังมือกระทบที่ได้ลูกบอล ขณะที่สัมผัสลูกบอลให้พลิกข้อมือขึ้นด้วย เพื่อให้ลูกบอลเต่งขึ้น เมื่อลูกบอลอยู่ข้างลำตัวให้ก้าวเท้าสุดท้ายก้าวยาว และเป็นขาข้างเดียวกับเท้าหน้าออกไปด้านหน้าใช้ข้อมือ หรือท่อนแขนกระทบที่ข้างหลังด้านล่างของลูกบอล ให้บิดตัวเข้าข้างในเพื่อช่วยการเหวี่ยงแขนด้วย

1.6 การตีกแบบพุ่งหมอบด้วยสองมือ ใช้ในกรณีที่รับลูกบอลที่พุ่งมาเร็วมีจุดตกของลูกบอลต่ำและอยู่ไกลกับตัวผู้รับไม่สามารถเคลื่อนที่ไปรับลูกบอลได้ทันการตีกพุ่งหมอบด้วยสองมือ มีหลักการเล่นคือ ผู้เล่นโล้ตัวไปข้างหน้า ย่อตัวต่ำ ใช้เท้าที่อยู่ข้างหน้ายันพื้น แล้วยืดตัวพุ่งออกไปข้างหน้าพร้อมกับเหวี่ยงแขนทั้งสองข้างรับลูกหลังจากตีกลูกบอลแล้วทั้งสองมือจะยันพื้นงอศอกผ่อนแรงตามเพื่อลดแรงการพุ่งของลูกบอล ขณะเดียวกันยกศีรษะ แ่นอก เพื่อป้องกันการกระแทก

1.7 การตีกแบบพุ่งหมอบด้วยมือข้างเดียว ใช้ในกรณีที่ผู้เล่นรับลูกที่ห่างจากตัวผู้รับแต่ไม่ไกลมากนัก ลูกบอลพุ่งมาเร็ว จุดตกของลูกบอลต่ำ การตีกพุ่งหมอบด้วยมือข้างเดียว

1.8 การตีกแบบลูกที่กระดอนออกจากตาข่าย ใช้ในกรณีที่ลูกบอลกระดอนออกจากตาข่าย มีหลักการเล่นคือใช้สองมือหรือมือเดียวส่งลูกบอลมายังกลางสนามแดนของตนย่อตัวลงต่ำรอจังหวะลูกบอลลอยต่ำจึงตีกลูกบอลขึ้น

1.9 การตีกแบบลูกเตะแค่ง ใช้ในกรณีที่ใช้รับเมื่อลูกตกมาในแนวตั้งลงตรง ๆ ห่างจากตัวผู้รับค่อนข้างไกล อาจจะอยู่ข้างหน้าหรือด้านข้างลำตัว การตีกลูกเตะแค่งข้าง มีหลักการเล่นคือผู้เล่นต้องก้าวขายาวๆ 1 ก้าว ไปข้างหน้าหรือด้านข้าง เป็นการก้าวไปในลักษณะงอเข่าต่ำพร้อมกับโน้มตัวให้ร่างกายลดต่ำลง น้ำหนักอยู่บนเท้าหน้า เหวี่ยงแขนขึ้นไปข้างหน้าพร้อมกับยื่นเท้าพุ่งออกไปตีกลูกบอลขึ้น ขณะที่ยื่นแขนออกไปให้บิดตัวเข้าข้างในกลายเป็นท่าเตะแค่ง ข้างหลังจากตีกลูกบอลแล้วให้องตัวส่วนสะโพกและหลังเข้าหากัน ห่อไหล่ เก็บท้องอาศัยแรงกดลงของขา ยกตัวเก็บท้องแล้วยืนขึ้น

2.การเซต(Set) คือการตีลูกบอลด้วยปลายนิ้วมือทั้งสองข้างพร้อมกันโดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อส่งลูกบอลให้ผู้เล่นคนอื่นตบ การเซตมีวิธีเล่นหลายวิธี คือ

2.1 การเซตลูกบอลไปข้างหน้า ใช้ในกรณีที่ เพื่อเซตบอลให้ผู้เล่นที่อยู่ด้านหน้าของผู้เซตตบบอล การเซตลูกบอลไปข้างหน้า มีหลักการเล่น คือ หันหน้าไปยังทิศทางที่ลูกบอลพุ่งมา เท้าทั้งสองแยกกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ หรือกว้างกว่าช่วงไหล่เล็กน้อย ยืนให้ปลายเท้าเสมอกัน หรือเท้าใดเท้าหนึ่งเป็นเท้านำก็ได้ ยกสันเท้าขึ้นเล็กน้อย ย่อเข่าแขม่วท้องโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยผ่อนไหล่ตามสบาย ไม่เกร็ง ยกมือทั้งสองขึ้นในลักษณะการเซต ข้อศอก ปล่อยลงตามธรรมชาติตามองดูลูกบอลก่อนเซตลูกบอล นิ้วมือทุกนิ้วควรปล่อยตามสบาย ไม่เกร็ง ผ่อนนิ้วและ ข้อมือเล็กน้อย ขณะเซตต้องอาศัยแรงจากการยันพื้นยืดขา ยืดตัว และแรงส่งจากนิ้วมือ ข้อมือท่อนล่างขณะมือสัมผัสลูกบอลให้เกร็งนิ้วและข้อมือเล็กน้อยการออกแรงมากหรือน้อย แล้วแต่ระยะทางที่ส่งลูกบอลออกไป

2.2 การเซ็ทลูกบอลไปด้านหลังใช้ในกรณีที่เซ็ทลูกบอลให้ผู้เล่นที่อยู่ด้านหลังของผู้เซ็ท เป็นผู้ตบลูกบอลการเซ็ทลูกบอลไปด้านหลัง มีหลักการเล่นคือ ให้ผู้เล่นรีบเคลื่อนที่ไปยังลูกบอลล ย่อตัวลงยกมือทั้งสองข้างขึ้นตรงศีรษะหงายข้อมือกลางข้อศอกออกหักข้อมือมาข้างหลังนิ้วหัวแม่มือ ชี้ลงสู่พื้นเงยหน้าขึ้นเซ็ทลูกบอลเมื่อลูกบอลอยู่เหนือใบหน้าหรือศีรษะขณะเซ็ทให้เหยียดท้อง ออก และแขนทั้งสองข้างขึ้นไปข้างหลังอาศัยการพลิกข้อมือและแรงจากนิ้วหัวแม่มือดันลูกบอล พร้อมกับ กระดกข้อมือขึ้นโดยใช้แรงจากลำตัวและขาช่วยส่งลูกบอลให้ข้ามศีรษะไปด้านหลัง

2.3 การเซ็ทลูกบอลข้างลำตัว ใช้ในกรณีที่ผู้เซ็ทปิดบังไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามคาดคะเนการ เซ็ทลูกบอลและทิศทางการส่งลูกบอลออกไป การเซ็ทลูกบอลข้างลำตัวมีหลักการเล่น คือ ผู้เซ็ทต้อง ยืนหันหลังให้ตาข่าย ลำตัวเหมือนกับการเซ็ทลูกตรงด้านหน้า เพียงแต่ทิศทางการออกแรงไปข้างใดข้าง หนึ่งขณะเซ็ทลูกบอลใช้แรงจากนิ้วและข้อมือเป็นหลัก

2.4 การกระโดดเซ็ท ใช้ในกรณีที่ผู้เซ็ทต้องการเซ็ทลูกบอลที่อยู่ในระดับสูงๆ เพื่อให้ผู้ตบมี โอกาสตบลูกบอลได้เร็วขึ้นการกระโดดเซ็ทมีหลักการเล่นคือหลังจากผู้เซ็ทกระโดดขึ้นแล้วให้เหยียด แขนขึ้นกระทบลูกเหนือขมับเนื่องจากการเซ็ทกระทำขณะลอยตัว จึงต้องอาศัยแรงจากแขน และ ข้อมือเป็นหลัก

3. การเสิร์ฟ (Serve) คือ การตีลูกบอลจากเขตเสิร์ฟโดยผู้เล่นแดนหลังขวา ไปยังแดน คู่ต่อสู้ โดยใช้แขนข้างใดเพียงข้างหนึ่ง การเสิร์ฟมีหลายวิธีการ คือ

- การตีลูกบอลค่อนมาทางด้านหลัง ลูกบอลจะพุ่งเฉียงขึ้น
- การตีลูกบอลด้านล่าง ลูกบอลจะพุ่งขึ้นข้างบน
- การตีลูกบอลตรงกลาง ลูกบอลจะพุ่งไปด้านหน้า

3.1 การเสิร์ฟลูกบอลมือบนด้านหน้า เป็นลักษณะการเสิร์ฟจากการโยนลูกบอลขึ้นเหนือ ศีรษะ ผู้เสิร์ฟใช้ฝ่ามือ หรือก้ามมือกระทบด้านหลังของลูกบอลให้ลอยข้ามตาข่ายไป การเสิร์ฟลูกบอล มือบนด้านหน้า มีหลักการคือ ผู้เสิร์ฟหันหน้าเข้าหาตาข่าย เท้าซ้ายอยู่หน้าเท้าขวา งอเข่าเล็กน้อย น้ำหนักตัวทิ้งลงบนเท้าที่อยู่ข้างหลังมือซ้ายถือลูกบอลแล้วยกขึ้นไว้ระดับอกโยนลูกบอลด้วยมือซ้าย โยนลูกบอลให้หนึ่ง ๆ ขึ้นไปเหนือไหล่ขวาเอียงไปข้างหน้าเล็กน้อย ความสูงของลูกบอลประมาณ 2 – 3 ฟุตขณะที่โยนลูกบอลให้ยกแขนแอ่นตัวไปข้างหลัง กางนิ้วออกเล็กน้อย บิดลำตัวไปทางขวา เล็กน้อย ยกศีรษะ แอ่นท้อง ทิ้งน้ำหนักตัว ทั้งหมดลงบนเท้าขวา ขณะตีลูกบอลใช้ฝ่ามือ ตีลูกบอล ลงตรงกลางส่วนหลังของลูกบอล

3.2 การเสิร์ฟลูกบอลมือบนด้านข้าง ใช้ในกรณีที่ผู้เสิร์ฟต้องการให้ลูกบอลมีความแรงไม่โด่ง ทำให้ลูกบอลตกเร็วขึ้น ทำให้ฝ่ายตรงข้ามรับลูกเสิร์ฟได้ยาก มีหลักการคือ ผู้เสิร์ฟยืนหันไหล่ซ้าย เข้าหาตาข่าย ยืนแยกเท้าประมาณ 1 ช่วงไหล่ เท้าทั้งสองขนานกันหรือ เท้าซ้ายอยู่หน้าเท้าขวา เล็กน้อยโน้มตัวไปข้างหน้าและงอเข่าทั้งสองเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้างหรือลงบนเท้า ขวามากกว่าเท้าซ้าย ถือลูกบอลไว้ระดับหน้าท้อง ใช้ฝ่ามือซ้ายโยนลูกบอลขึ้นตรงเหนือศีรษะให้ ลูกบอลถึงความสูงของลูกบอลจากมือประมาณ 1 เมตร ขณะโยนลูกบอลให้งอเข่าขวา ทิ้งน้ำหนักตัว

ลงบนเท้าขวา โน้มตัวไปทางขวาพร้อมกับบิดลำตัว เท้าขวายันพื้นหมุนตัวอย่างรวดเร็วเข้าหาสนาม ถ่ายน้ำหนักตัวมาอยู่ที่เท้าซ้าย เขยียดแขนขวาตรงและเหวี่ยงเป็นวงโค้งไปข้างหน้า กางนิ้วออกเป็น วงโค้งเล็กน้อยจุดที่ฝ่ามือสัมผัสลูกบอลจะอยู่ตรงด้านหลังของลูกบอลก่อนลงมาข้างล่างเล็กน้อย

3.3 การเสิร์ฟลูกบอลมือล่าง ใช้ในกรณีที่ผู้เสิร์ฟต้องการความผิดพลาดจากการเสิร์ฟน้อย ใช้แรงในการเสิร์ฟน้อย เสิร์ฟได้แม่นยำ การเสิร์ฟลูกบอลมือล่างมีหลักการคือ ผู้เสิร์ฟยืนในเขตเสิร์ฟ หันหน้าเข้าหาตาข่าย เท้าแยกห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้าเท้าขวา งอเข้าทั้งสองเล็กน้อยถือลูกบอลด้วยมือซ้ายยกลูกบอลไว้ระดับหน้าท้อง โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยโยนลูกบอลด้วยมือซ้ายก่อนไปทางขวาลูกบอลห่างจากมือที่โยนประมาณ 20 – 30 ซม. ขณะโยนลูกบอลให้เหวี่ยงแขนขวาไปข้างหน้าหลังจังหวะที่ตีลูกบอลให้เหวี่ยงแขนขวาไปข้างหน้าพร้อมกับเท้าขวายันพื้นขึ้นถ่ายน้ำหนักตัวไปยังเท้าหน้าใช้หัวไหล่เป็นจุดเหวี่ยงแขนขึ้นมาใช้มือขวาตีลูกบอลบริเวณหน้าท้องใช้สันมือหรือฝ่ามือตีตรงด้านล่างส่วนหลังของลูกบอล โน้มน้ำหนักตัวตามทิศทางที่ตีลูกบอล

4. การตบ (Spike) คือ การตีลูกบอลจากที่สูงจากฝ่ายของผู้ตบให้ข้ามตาข่ายไปยังสนามฝ่ายตรงข้าม การตบมีหลายลักษณะคือ

4.1 การตบลูกบอลริมตาข่าย มีหลักการเล่นคือ ผู้เล่นยืนแยกเท้าทั้งสองออกตามธรรมชาติ งอเข้าเล็กน้อย โส้ตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย ตามองลูกบอลตลอดเวลา พร้อมทั้งจะวิ่งไปตามทิศทางที่ลูกบอลลอยมาให้ผู้เล่นวิ่งหาลูกบอลโดยจะเริ่มก้าวแรกที่เท้าขวา แล้วเท้าซ้าย ตามมาเป็นก้าวที่สอง ก้าวที่สามจะก้าวเท้าขวาในลักษณะรวบเท้าปลายเท้าขวาจะเสมอ หรือเหลื่อมกับปลายเท้าซ้ายเล็กน้อยพร้อมที่จะทำการกระโดดขณะกระโดดให้สปริงข้อเท้าพร้อมกับการเหวี่ยงแขนทั้งสองขึ้น การเหวี่ยงแขนให้กำมือหลวม ๆ สองแขนแนบลำตัว กางแขนออกเล็กน้อยการเหวี่ยงแขนจะเหวี่ยงจากด้านหลังมาด้านหน้าพร้อมกระโดดขณะที่ลอยตัวอยู่ในอากาศ ให้ร่างกายท่อนบนเอนไปข้างหลังและบิดไปทางขวาเล็กน้อย ยืดท้องและอกขึ้น มือซ้ายยกขึ้นระดับหน้าอก ข้อศอกขวาข้ออกด้านข้างในระดับสูงกว่าหัวไหล่ มือยกไปทางขวาของศีรษะ ยกท่อนแขน ข้อมือและนิ้ว กางนิ้วมือ ทั้งห้านิ้วออกเล็กน้อย ฝ่ามือโค้งเป็นรูปถ้วย ตบลูกบอลโดยอาศัยการหมุนบิดตัวและเก็บท้องอย่าง รวดเร็ว สะบัดข้อมือขณะตีลูกบอลแขนต้องเหยียดตรงหักข้อมือลงข้างล่าง ใช้ฝ่ามือตีส่วนบนของลูกบอล นิ้วทั้งหมดเป็นด้ามจับลูกบอลให้วิ่งตามทิศทางที่ต้องการ

4.2 การตบลูกบอลเร็วใกล้ตัว มีหลักการเล่นเหมือนการตบลูกบอลทั่ว ๆ ไป จะแตกต่างกันคือ มุมการวิ่งของการตบลูกบอลเร็วใกล้ตัว โดยทั่วไปจะเป็นมุม 45 องศา ความเร็วในการวิ่งขึ้นอยู่กับความโค้ง ความใกล้ ความไกลของการส่งลูกบอลจังหวะแรก หากลูกบอลส่งจังหวะแรกมีความโค้งน้อย เมื่อลูกบอลใกล้ถึงมือคนเซต ผู้ตบควรห่างจากผู้เซตประมาณ 1 ช่วงแขน แล้วรีบกระโดดขึ้น เมื่อลูกบอลลอยสูงเหนือตาข่ายไม่เกิน 50 ซม. ก็ใช้มือตีด้านบนของลูกบอลอย่างรวดเร็ว

4.3 การตบลูกบอลสั้นเลียดตาข่าย การตบลูกนี้มีพื้นฐานมาจากการตบลูกบอลเร็ว ใกล้ตัวกับการตบลูกบอลเร็วยาวเลียดตาข่ายจุดเด่นคือ มีความเร็วสูง จุดจู่โจมชัดเจน และทำได้ง่ายการตบลูกบอลสั้นเลียดตาข่ายมีหลักการเล่นคือ ก่อนตบผู้ตบต้องเลือกจุดตัดของมือกับเส้นทางของลูกบอล

อาจจะวิ่งทางตรงหรือวิ่งทางอ้อมเพียงขึ้นไปซึ่งขึ้นอยู่กับตำแหน่งการส่งลูกบอลจังหวะสอง ผู้ตอบต้องกระโดดขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะที่ส่งลูกบอลจังหวะสองออกจากมือ กระโดดขึ้นตบ ทิศทางของลูกบอลที่พุ่งมาตำแหน่งกระโดดจะอยู่หน้าผู้เซ็ทลูกจังหวะสองราว 2 เมตร

4.4 การตบลูกบอลเร็วยาวเสียดตาข่าย มีหลักการเล่นคือ ผู้เซ็ทจะเซ็ทลูกบอลยาวพุ่งไปริมตาข่ายข้างใดข้างหนึ่ง ความเร็วของลูกบอลมีมาก ความโค้งของลูกบอลมีน้อยมากมีมุมของการตบลูกบอล 30 องศา ผู้ตอบอาจจะวิ่งออกนอกเส้นข้างสนามแล้วกระโดดขึ้นตบทิศทางของลูกบอล โดยเริ่มวิ่งออกพร้อมกับลูกบอลจะออกจากมือคนเซ็ท

4.5 การตบลูกบอลกึ่งเร็ว มีหลักการเล่นคือ มุมการวิ่งและการตบเหมือนกับการตบลูกบอลเร็วใกล้ตัวเพียงแต่ช่วงการกระโดดช้ากว่าโดยทั่วไปจะกระโดดหลังจากที่ผู้เซ็ทลูกบอลจังหวะสองส่งลูกบอลออกจากมือขณะตบลูกบอล ลูกบอลจะอยู่เหนือตาข่ายประมาณ 1 เมตร

5. การสกัดกัน (Block) คือ การยืนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายที่อยู่เหนือเอวยื่นขึ้นไปให้พ้นระดับของตาข่ายเพื่อขวางการเคลื่อนที่ข้ามตาข่ายของลูกบอล ซึ่งถูกส่งมาจากแดนตรงข้าม การสกัดกันผู้เล่นต้องอยู่ในท่าเตรียมที่ดี ซึ่งมีลักษณะดังนี้

- ยืนแยกเท้าออกประมาณช่วงไหล่
- มือทั้งสองยกขึ้นกางฝ่ามือออก
- งอเข่าเล็กน้อย
- ศีรษะตั้งตรง มองไปข้างหน้า

การสกัดกันมีวิธีการเล่นได้หลายวิธี คือ

5.1 การสกัดกันคนเดียว มีหลักการเล่นคือ ผู้สกัดกันหันหน้าเข้าหาตาข่าย เท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ ย่อตัวเล็กน้อย แขนทั้งสองยกขึ้นในระดับใบหน้าขณะที่ลูกบอลลอยข้ามตาข่ายมาจากแดนฝ่ายตรงข้ามให้กระโดดขึ้นโดยใช้การสปริงข้อเท้าทั้งสองพร้อมกับการใช้แขนทั้งสองข้างยืดขึ้นไปทางศีรษะ แขนทั้งสองข้างเหยียดชูขึ้นข้างบนให้เหนือตาข่าย เกร็งและกางนิ้วออกหักข้อมือเล็กน้อยเพื่อรับแรงกระแทกจากลูกบอลที่อยู่ใกล้ตาข่าย

5.2 การสกัดกัน 2 คน มีหลักการเล่นดังนี้ คือ การสกัดกัน 2 คน เป็นลักษณะการสกัดกันที่นิยมเล่นทั่วไป โดยผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 กับตำแหน่งที่ 3 หรือตำแหน่ง ที่ 3 กับตำแหน่งที่ 4 ช่วยกันสกัดกัน ขึ้นอยู่กับตำแหน่งการรุกของฝ่ายตรงข้าม

5.3 การสกัดกันอยู่กับที่ เป็นลักษณะการสกัดกันโดยผู้สกัดกันยืนอยู่กับที่ และกระโดดขึ้นโดยที่ผู้สกัดกันไม่ต้องเคลื่อนที่เข้าหาตาข่ายหรือลูกบอล

5.4 การสกัดกันโดยการเคลื่อนที่ เป็นการสกัดกันในขณะที่ต้องเคลื่อนที่เข้าหาลูกบอลซึ่งอยู่ห่างจากตัวของผู้สกัดกัน จะสังเกตเห็นว่า การวิ่งสกัดกันนี้ จะต้องวิ่งในลักษณะขนานกับตาข่าย และในจังหวะที่จะกระโดด ให้บิดตัวหันหน้าเข้าหาตาข่าย

สรุปได้ว่า ทักษะที่ใช้ในการเล่นวอลเลย์บอลมีอยู่หลายอย่างคือ การตัก การเซต การเสิร์ฟ การตบ การสกัดกัน ซึ่งแต่ละทักษะมีรายละเอียดในการฝึกซ้อมเพื่อนำไปใช้ในการเล่นที่แตกต่างกันไปต้องอาศัยเวลาในการฝึกให้เกิดความชำนาญจนเกิดทักษะกับตนเอง

ประโยชน์ของวอลเลย์บอล

วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2545 : 3-6) กล่าวว่า วอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่มีเอกลักษณ์เหมาะสมกับวัฒนธรรมประเพณีของประเทศไทย ด้วยการแสดงออกถึงคุณภาพในวิธีการเล่น การแข่งขัน และการฝึกซ้อมมักจะไม่มีปัญหาทะเลาะวิวาทเป็นการส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ของผู้ร่วมทีม คู่แข่งขัน และผู้ชมกีฬา วอลเลย์บอลสามารถพัฒนาร่างกายและจิตใจของผู้เล่นได้ตามสภาพแวดล้อม สามารถดัดแปลงกติกาการเล่นให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ เพศ วัยของผู้เล่นได้ เป็นเกมการเล่นเพื่อพักผ่อนหย่อนใจที่ไม่เสี่ยงอันตรายจึงช่วยลดความกังวลใจเรื่องการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในการออกกำลังกายได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้เล่น หรือนักกีฬาวอลเลย์บอลตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการเล่นการฝึกซ้อมและการจัดการแข่งขันกีฬา วอลเลย์บอล โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

ทางร่างกาย

1. สุขภาพร่างกายของผู้เล่นโดยรวมมีความสมบูรณ์แข็งแรงเพราะวอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่มีลักษณะการเล่นที่ต่อเนื่อง จึงมีผลต่อการพัฒนาระบบการหายใจ การไหลเวียนโลหิต และระบบกล้ามเนื้อเป็นอย่างดี
2. ผู้เล่นจะมีทรวดทรงสมส่วนสวยงาม เนื่องจากวอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่ใช้อวัยวะในการเล่นทุกส่วนสมดุลกันทั้งแขน ขา และลำตัว ทำให้การพัฒนาทางร่างกายเป็นไปอย่างสอดคล้องกันทุกส่วน ส่งเสริมให้มีบุคลิกภาพที่ดีเป็นที่ยอมรับ และชื่นชมในสังคมทั่วไป
3. กล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกายผู้เล่นจะมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น ส่งผลให้มีพฤติกรรมที่กระฉับกระเฉงในการใช้ชีวิตประจำวัน
4. ร่างกายของผู้เล่นสามารถสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคได้ดีอันเป็นผลสืบเนื่องจากการฝึกที่ทำให้ร่างกายแข็งแรงขึ้น
5. ผู้เล่นจะมีระบบประสาทสั่งงานดี เพราะในการฝึกต้องอาศัยความสัมพันธ์ของระบบประสาทสั่งงานกับกล้ามเนื้อทำให้กลไกการเคลื่อนไหวของร่างกายดีขึ้น

ทางจิตใจ - อารมณ์

1. ส่งเสริมให้ผู้เล่นมีความมั่นคงทางอารมณ์ สมาธิดีรอบคอบมีความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ส่งเสริมให้ผู้เล่นมีจิตใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนการเคารพต่อกฎระเบียบและกติกาอันจะส่งผลต่อการเคารพกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคม
3. ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ตื่นเต้น เร้าใจ ทั้งในการเล่น การฝึกการแข่งขัน และการเข้าชม

4. ช่วยให้ผู้ผ่อนคลายความตึงเครียดความวิตกกังวล นอนไม่หลับเป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ดีทั้งผู้เล่นและผู้ชม

5. ส่งเสริมให้ผู้เล่นเกิดความเชื่อมั่น มีความกล้าในการตัดสินใจที่รวดเร็วสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

ทางสังคม

1. เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ เนื่องจากการฝึกซ้อมเป็นทีมทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ความรักใคร่กลมเกลียวในหมู่นักกีฬาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

2. เกิดความมีวินัย เนื่องจากการในการเล่นผู้เล่นต้องอยู่ในกฎกติกา จึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีปกติสุขได้ในสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

3. เป็นกีฬาที่สร้างความมีน้ำใจนักกีฬา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีสัมพันธภาพดีกับคนทุกระดับ ผู้เล่นเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม จึงได้รับสิทธิพิเศษบางประการ เช่น การเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การเข้าทำงานประกอบอาชีพเพราะเป็นที่ยอมรับต่อสังคมทั่วไปว่าเป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

4. กีฬาวอลเลย์บอลเป็นสื่อในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้ผู้เล่นและผู้ชมห่างไกลจากอบายมุขและยาเสพติด ซึ่งช่วยแก้ปัญหาสังคมได้วิธีหนึ่ง

สรุปได้ว่าวอลเลย์บอลเป็นกีฬานานาชาติหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้ที่นำมาเล่นเกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ – อารมณ์และสังคม เช่น ทำให้ร่างกายแข็งแรงกลไกการทำงานของร่างกายดีขึ้น ฝึกการมีสมาธิความมีน้ำใจนักกีฬา เคารพในกฎเกณฑ์ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ความหมายของการวัดผลประเมินผล

พิชิต ฤทธิ์เจริญ (2545 : 1) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ องค์ประกอบหนึ่งในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะในกระบวนการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนจะต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลังจากนั้นจึงทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ นั่นคือครูต้องวัดและประเมินผลทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนครูจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ให้เข้าใจในหลักการและกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541 : 184) กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการหาปริมาณของการพัฒนาหรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนเป็นปริมาณที่อาจมองเห็นได้ เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง สิ่งเหล่านี้ใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วมาวัดได้แก่ เทปวัดระยะทาง เครื่องชั่งน้ำหนัก ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรงคือ พัฒนาการด้านพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเข้าใจ ความแข็งแรง ความสามารถในการเคลื่อนไหวต่างๆ ความรู้สึกต่างๆ ทศนคติ ฯลฯ ผู้วัดผลจะต้องสร้าง

สถานการณ์ ให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมาให้วัดเสียก่อนจึงจะวัดได้เช่นการวัดความรู้ การวัดความเข้าใจ อาจใช้การตั้งคำถาม การสัมภาษณ์ หรือการเขียนตอบ การวัดความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ก็ต้องให้ผู้ที่ถูกวัดผลได้ปฏิบัติตามแบบทดสอบต่างๆ เป็นต้น

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 7) กล่าวว่า iva การประเมินผลเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการทดสอบและวัดผล การประเมินผลจะต้องเหมาะสมเพียงใดขึ้นอยู่กับผลของการทดสอบ และวัดผลเป็นประการสำคัญกล่าวคือถ้าผลของการทดสอบและการวัดถูกต้องการประเมินผลมักจะเชื่อถือได้และตรงกับความเป็นจริงในทางตรงข้ามถ้าผลของการทดสอบและการวัดผิดพลาดการประเมินผลก็ย่อมผิดพลาดทั้งการทดสอบและการวัดผลและการประเมินผลจึงสัมพันธ์เกี่ยวโยงกัน อย่างมาก

กัवल เทียนกันต์เทศน์ (2540 : 16) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน เพราะการวัดเป็นไปเพื่อการประเมินว่า ดี เลว เก่ง อ่อนเพียงใด สิ่งใดบ้างที่ต้องแก้ไขปรับปรุงพัฒนาถ้าเป็นผลของการเรียนรู้ก็ต้องเทียบกับวัตถุประสงค์ว่าการเรียนรู้นั้น บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด สอนซ่อมเสริมหรือเรียนซ้ำ ผ่านไม่ผ่าน เลื่อนชั้น ไม่เลื่อนชั้น การวัดผลจึงเป็นไปเพื่อการประเมินผล

สรุปได้ว่า การวัดผลประเมินผล คือ กระบวนการที่หาความเป็นจริงในสิ่งต่าง ๆ เพื่อความเป็นบรรทัดฐานและสามารถนำมาบอกผลของความเป็นจริงได้ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน

หลักการวัดผล

สุมาลี จันทรชลอ (ม.ป.ป : 13-14) กล่าวว่า การดำเนินการวัดผลควรคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

1. วัดให้ตรงจุดประสงค์ วัดผลแต่ละครั้งต้องตรงวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ต้องการวัด หากการวัดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด จะไม่สามารถสื่อความหมายเกี่ยวกับปริมาณหรือขนาดของสิ่งที่วัดได้ สาเหตุที่ทำให้การวัดไม่ตรงวัตถุประสงค์อาจเนื่องจากผู้วัดไม่รู้ว่าจักคุณลักษณะของสิ่งที่วัด จึงไม่รู้ว่าจะวัดอะไร ซึ่งถ้าผู้วัดไม่ศึกษาลักษณะของสิ่งที่วัดให้ชัดเจนก็จะทำให้เข้าใจผิดพลาดเช่น กำหนดขอบข่ายของสิ่งที่วัดผิดใช้เครื่องมือวัดไม่ถูกต้องแม้เครื่องมือวัดจะตรงจุดประสงค์แต่ถ้าผู้ใช้นำไปใช้ไม่ถูกวิธีอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ทำให้การวัดขาดความตรง วัดได้ไม่ครบถ้วน การวัดที่ไม่ครบถ้วนอาจเกิดจากเครื่องมือที่ใช้วัดไม่ดี การวัดไม่ครอบคลุมหรือ ไม่เป็นตัวแทนของลักษณะที่ต้องการวัด ทำให้วัดได้เพียงบางส่วน ผลจากการวัดจึงสรุปแน่นอนไม่ได้

2. ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เครื่องมือวัดผลไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็ตามต้องมีคุณภาพ กล่าวคือ วัดได้เที่ยงหรือมีความเที่ยง (Reliability) สูง วัดได้ครบถ้วนมีความตรง (Validity) กับวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ต้องการวัดเครื่องมือที่ใช้วัดมีความเป็นปรนัย (Objectivity) การใช้ภาษาชัดเจน ไม่กำกวม ผู้อ่าน ๆ แล้วเข้าใจตรงกัน มีระบบการให้คะแนนที่เที่ยงธรรม เมื่อเครื่องมือดีมีคุณภาพในเวลาที่จะ

นำไปใช้ต้องนำไปใช้ให้ถูกวิธี เหมาะกับกลุ่มและจุดประสงค์ ในการใช้เครื่องมือ นั้น ๆ และเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม มีคุณภาพ ควรทำความเข้าใจกับ เครื่องมือก่อนนำไปใช้

3. แปรผลได้ถูกต้อง ผลจากการวัดส่วนมากจะเป็นคะแนนหรือระดับคะแนน ถ้าใช้เครื่องมือวัดที่ดีคะแนนจะมีความตรงและจะมีความหมายเมื่อนำไปใช้กับกลุ่มหรือเกณฑ์ ดังนั้นการแปรผลให้มีความหมายถูกต้องจึงต้องพิจารณาเกณฑ์หรือกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบรวมทั้งต้องคำนึงถึงคุณลักษณะที่เป็นตัวแทนที่จะอ้างอิงด้วย ไม่แปรผลนอกกรอบของความเป็นตัวแทนนั้นๆ

4. ใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า ถ้าเครื่องมือวัดมีคุณภาพ ผลการวัดอาจเป็นดัชนีบอกความหมายความสามารถของผู้สอบในขณะเดียวกันหากใช้ข้อมูลเป็นจะสามารถเป็นเครื่องมือบอกจุดเด่น-จุดด้อยของผู้สอบและสามารถใช้จุดนี้เพื่อพัฒนาจุดเด่นของผู้ที่ได้รับการทดสอบหรือแก้ไขส่วนบกพร่องในส่วนที่ยังด้อยเพื่อส่งผลให้มีประสิทธิภาพ ผลจากการวัดควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถในภาพรวม ความสามารถเด่น - ด้อย ในบางจุด ความเจริญของงานหรือความก้าวหน้าของผู้เรียนและใช้ผลการสอบเพื่อบอกคุณภาพเครื่องมือ

สรุปได้ว่าหลักการวัดผลคือการดำเนินการจัดกระทำทำให้รู้ข้อมูลที่เป็นจริงโดยที่ ต้องอาศัยการจัดกระทำที่ถูกต้อง หรือวิธีการที่ถูกต้อง เช่น การทำตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เป็นต้น

คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี

สก็อต และเฟรนช์ (ผาณิต บิลมาศ. 2548 : 43 ; อ้างอิงจาก Scott and French 1950) กล่าวว่า คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีโดยเฉพาะแบบทดสอบทักษะกลไก ควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถสำคัญ ๆ (Tests Should Measure Important Abilities)
2. เป็นแบบทดสอบที่คล้ายการเล่นจริง (Tests Should Be Like Game Situations)
3. เป็นแบบทดสอบที่วัดการกระทำของบุคคลหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ (Tests Should Involve One Performer Only)
4. เป็นแบบทดสอบที่เน้นท่าทางที่ดี (Tests Should Encourage Good Form)
5. เป็นแบบทดสอบที่มีวิธีการที่แม่นยำ (Tests Should Provide Accurate Scoring)
6. เป็นแบบทดสอบที่กำหนดจำนวนครั้งในการทดสอบเพียงพอ (Test Should Provide a Sufficient Number Of Trials)
7. เป็นแบบทดสอบที่น่าสนใจและมีความหมาย (Test Should Be Interesting And Meaningful)
8. เป็นแบบทดสอบที่มีความยากเหมาะสม (Test Should Be Of Suitable Difficulty)
9. เป็นแบบทดสอบที่มีคะแนนสามารถนำมาตัดสินโดยใช้ค่าสถิติ (Test Should Be Judged Partly By Statistical Evidence)

10. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสำหรับการแปรผลของการกระทำ (Tests Should Provide A Means For Interpreting Performance)

สรุปได้ว่า แบบทดสอบที่ดี ต้องเป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถสำคัญคล้ายการเล่นจริง มีวิธีการที่แม่นยำน่าสนใจไม่ยากเกินไปนำมาตัดสินโดยใช้ค่าเฉลี่ยสำหรับการแปรผลของการกระทำได้

หลักเกณฑ์ในการเลือกแบบทดสอบ

เกณฑ์การเลือกแบบทดสอบหมายถึงเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเลือกแบบทดสอบ มาตรฐานที่มีอยู่แล้วให้เหมาะกับคุณภาพที่ต้องการและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ซึ่ง แบร์โร (ผาณิต บิลมาศ. 2548 : 33 – 43 ; อ้างอิงจาก Barrow. 1979 : 37-50) ได้แบ่งเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทางพลศึกษา ดังนี้

1. มาตรฐานทางเทคนิค (Technical Standards)

มาตรฐานทางเทคนิคนี้ผู้สร้างแบบทดสอบเป็นผู้สร้างและพัฒนาขึ้นในขณะที่ทำการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบนั้นๆ ก่อนตีพิมพ์เผยแพร่มาตรฐานทางเทคนิคเหล่านี้ได้จากการวิเคราะห์ตามขั้นตอนและระบบสถิติต่าง ๆ ได้แก่

1.1 ความเป็นปรนัย (Objectivity) ความเป็นปรนัยเป็นมาตรฐานทางเทคนิคอย่างแรกที่ต้องพิจารณาความเป็นปรนัยหมายถึงระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคะแนนที่มีผู้ให้คะแนนหลายคนจากแบบทดสอบเดียวกันในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยสูงผู้ให้คะแนนจะไม่มีโอกาสลำเอียงหรือใช้ความคิดของตนเองในการให้คะแนนความเป็นปรนัยจะวัดประสิทธิภาพและคุณค่าของผู้ให้คะแนนและคุณลักษณะประจำตัวของแบบทดสอบถ้าแบบทดสอบฉบับหนึ่งมีผู้ให้คะแนนสองคนที่เป็นอิสระต่อกัน คะแนนที่นักเรียนได้คล้ายกันมากที่สุด และค่าความสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนจากผู้ให้คะแนนทั้งสองมีความสัมพันธ์ในระดับสูง ความเป็นปรนัยคล้ายกับความเชื่อมั่นต่างกันที่กระบวนการทดสอบคือผู้ให้คะแนนความชัดเจนของวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะวิธีการให้คะแนนที่แน่นอนชัดเจนใครให้คะแนนก็ได้ค่าเหมือนกันหรือไม่แตกต่างกันเป็นคุณสมบัติของค่าของความเป็นปรนัย

1.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบจะบอกถึงความเชื่อมั่น ถ้าผู้ทดสอบคนเดียวกันทดสอบกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ในการทดสอบครั้งที่หนึ่ง ครั้งที่สอง หรือครั้งที่สามคะแนนนักเรียนแต่ละคนได้สูงในครั้งแรกก็จะได้คะแนนสูงในครั้งที่สองและคนที่ได้คะแนนต่ำในครั้งแรกก็จะได้คะแนนต่ำในครั้งที่สอง หรือกล่าวได้ว่าคะแนนการทดสอบครั้งที่หนึ่งกับครั้งที่สองมีความสัมพันธ์กันทางบวกและควรอยู่ในระดับปานกลางหรือระดับสูง

1.3 ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นมาตรฐานทางเทคนิคของแบบทดสอบที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นความเที่ยงตรงเป็นสิ่งที่บอกถึงความซื่อสัตย์ (Honesty) ของแบบทดสอบดังนั้นในการ

ทดสอบแต่ละครั้ง ผู้ทดสอบ (ครู) ต้องคำนึงเสมอว่าความเที่ยงตรง คือวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ ซึ่งความเที่ยงตรงมีหลายแบบต่างกันดังนี้

1.3.1 ความเที่ยงตรงเชิงเหตุผล (Logical Validity) หรือความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ความเที่ยงตรงแบบนี้ได้จากการที่ผู้สร้างแบบทดสอบจัดให้ผู้มีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ ได้พิจารณาถึงเหตุผลพื้นฐานหรือด้วยสามัญสำนึกในเรื่องนั้นๆ แล้วตัดสินใจ

1.3.2 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึงความเที่ยงตรงที่ได้จากการวัดความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน จากแบบทดสอบชุดที่เหมาะสมทดสอบเวลาเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน ซึ่งมีเกณฑ์ในการหาความเที่ยงตรง ดังนี้

- บุคคลประเมินค่า (Subjective Rating) ในการให้คะแนนนักเรียนบางครั้งครูกำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้ประเมิน บุคคลที่จะประเมินอย่างน้อย 3 - 5 คน หรือ 7 คน

- แบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงอยู่แล้ว (Previously Validated Test) เป็นการสร้างและพัฒนาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบใหม่เมื่อใช้แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงอยู่แล้วเป็นเกณฑ์ โดยนำคะแนนจากการทดสอบนักเรียนกลุ่มเดียวกันด้วยแบบทดสอบใหม่กับแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงอยู่แล้ว

- คะแนนผสม (Composite Score) จะใช้เป็นเกณฑ์ในการสร้าง และพัฒนาความ เที่ยงตรง เมื่อแบบทดสอบนั้นต้องการวัดความสามารถกว้างๆ

- ผลการแข่งขัน (Tournament Standigs) การใช้ผลการแข่งขันเป็นเกณฑ์ในการสร้างและพัฒนาความเที่ยงตรงเชิงสภาพเมื่อคาดว่าทักษะที่ต้องการวัดเป็นทักษะในระดับสูงแบบทดสอบบางฉบับสร้างเพื่อวัดผู้เริ่มเล่นบางฉบับสร้างเพื่อวัดผู้เล่นระดับกลาง บางฉบับเพื่อวัดผู้เล่นระดับสูง หรือบางฉบับเพื่อวัดบุคคลทั่วไป

1.3.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) เป็นความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเพื่อวัดความสมบูรณ์ของความสามารถในการเล่นกีฬาหนึ่งๆหรือสมรรถภาพโดยใช้ทั้งลักษณะของความเที่ยงตรงเชิงสภาพและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างรวมกันเพื่อให้แบบทดสอบใหม่มีความเชื่อถือได้มากขึ้น ได้แก่

- เปรียบเทียบโดยเวลา (Comparison Overtime) การหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้เวลาเป็นเครื่องกำหนด

- การเปรียบเทียบโดยระดับชั้น (Comparison With Levels) โดยให้นำแบบทดสอบนั้นไปทดสอบกับกลุ่มผู้เริ่มเล่น (เริ่มเรียน) กับกลุ่มเรียนในระดับกลาง แล้วนำค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันหากแตกต่างกัน(โดยกลุ่มระดับกลางต้องได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า) สรุปได้ว่าแบบทดสอบนั้นสามารถบอกความแตกต่างของผู้เล่นได้

1.4 เกณฑ์ (Norm) เกณฑ์เป็นหลักในการเลือกแบบทดสอบทางเทคนิคอันดับที่สี่หมายถึงสเกล หรือมาตราที่แสดงถึงระดับความสามารถของตัวอย่างหรือในประชากรเดียวกัน เกณฑ์ได้จากการเปลี่ยนคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบและแปลผล

2. มาตรฐานทางการปฏิบัติ (Practical Standards) เป็นหลักการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเลือกแบบทดสอบ เช่นเดียวกับมาตรฐานทางเทคนิค มาตรฐานทางการปฏิบัติมีความจำเป็นอย่างมากเมื่อพิจารณาถึงการเตรียมที่จะนำแบบทดสอบไปใช้ การทำการทดสอบและเมื่อนำผลจากการทดสอบไปใช้ ฉะนั้นการเลือกมาตรฐานทางการปฏิบัติ สิ่งที่ต้องพิจารณาได้แก่

2.1 ข้อพิจารณาทางการจัดดำเนินการทดสอบ

2.1.1 อุปกรณ์ (Equipment) อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการทดสอบต้องมีความเหมาะสมและราคาถูกทั้งนี้เพราะอุปกรณ์ราคาแพงไม่เหมาะสมที่ใช้ในโรงเรียนแบบทดสอบที่นำมาใช้ควรใช้อุปกรณ์ที่ครูสามารถทำเองได้หรือหาง่าย นอกจากนั้นแบบทดสอบที่ดีควรใช้อุปกรณ์ในกีฬานั้นๆ

2.1.2 เวลา (Time) เป็นสิ่งที่ผู้ทดสอบต้องพิจารณาถึง ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบแบบกลุ่ม แบบคู่หรือแบบเปลี่ยนฐาน จะต้องมีบุคคลคอยควบคุมเวลาในการทดสอบ และแบบทดสอบทั้งฉบับควรทดสอบนักเรียนทั้งชั้นภายในเวลา 1-2 คาบ หากมีการวางแผนการทดสอบที่ดี

2.1.3 เงิน (Money) คุณค่าของการวัดไม่ได้ขึ้นอยู่กับการใช้อุปกรณ์ราคาแพง

2.1.4 ประโยชน์ (Utility) ประโยชน์ที่สำคัญจากแบบทดสอบ คือ ผลการทดสอบต้องนำมาใช้ได้โดยเร็ว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลการทดสอบของตนเองมากที่สุด

2.2 คุณค่าในการพัฒนา (Developmental Values) แบบทดสอบที่เลือกมาใช้ครูพลศึกษาต้องพิจารณาถึงว่า เมื่อนักเรียนทดสอบแล้วจะทำให้ให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาทางด้านต่างๆ ด้วยการพัฒนานักเรียนควรจะได้รับ ได้แก่

2.2.1 ร่างกาย (Physical) แบบทดสอบทางพลศึกษา หรือทักษะทางกีฬาควรคล้ายกับสถานการณ์จริงของกีฬานั้นๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะท่าทางที่ดีเป็นแบบทดสอบที่วัดทักษะสำคัญ มีความยากเหมาะสมกับกลุ่มนักเรียนและสามารถนำไปวิเคราะห์ทางสถิติได้

2.2.2 จิตใจ (Mental) ทักษะจิตทางพลศึกษาหรือทักษะทางกีฬาของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถที่แสดงออกทางทักษะของนักเรียนคนนั้น ถ้าแบบทดสอบที่นำมาใช้มีความยากที่เหมาะสม และสามารถส่งผลให้กับนักเรียนหรือทำให้นักเรียนรู้ความสามารถของตัวเองอย่างแท้จริงจะเป็นสิ่งจูงใจให้เขากระทำทักษะนั้นอย่างดีที่สุด

2.2.3 สังคม (Social) การทดสอบในสถานการณ์ของโรงเรียนควรส่งเสริมระบบกลุ่มแก่นักเรียนให้นักเรียนได้ฝึกบทบาทของกลุ่มมีส่วนช่วยเหลือเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์แก่นักเรียนทุก ๆ คนเพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางสังคมที่ดีมากขึ้น

สรุปได้ว่าการเลือกแบบทดสอบที่ดีนั้นต้องอาศัยหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ คือมาตรฐานทางเทคนิค เช่น ความเป็นปรนัย ความเที่ยงตรง และมาตรฐานทางปฏิบัติ เช่น เวลา อุปกรณ์ ประโยชน์ และคุณค่าในการพัฒนาผู้เรียน เป็นต้น

ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา

พิชิต ภูติจันทร์ (2547 : 105-106) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา ไว้ดังนี้

1. ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ (Measurement Of Achievement) เป็นความสำคัญอันดับแรกของแบบทดสอบทักษะกีฬา เพื่อวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน ระดับผลสัมฤทธิ์ของเนื้อหาทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ของพลศึกษา
 2. เพื่อให้คะแนนหรือเกรด (Marking Or Grading) การทดสอบจะเป็นเครื่องมือให้ได้มาซึ่งคะแนน และนำมาประเมินผลความสามารถต่อไป
 3. เพื่อแบ่งกลุ่ม (Classification) การใช้แบบทดสอบทักษะกีฬา ผู้สอนจะใช้แบ่งผู้เรียนตามระดับความสามารถ เพื่อการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม หรือเกิดความยุติธรรมในการแข่งขันในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่ม
 4. เพื่อการจูงใจ (Motivation) ผู้เรียนจะมีการตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่มาท้าทายเขาจะพยายามอย่างมากเพื่อให้ได้คะแนนมาก ๆ กับ การทดสอบจากแบบทดสอบทักษะกีฬา
 5. เพื่อการฝึก (Practice) ผู้เรียนจะถูกจูงใจให้ขยันฝึกซ้อมตามรายการของแบบทดสอบเพื่อให้ได้คะแนนมากขึ้น การฝึกฝนดังกล่าวเป็นการสร้างความก้าวหน้าและเป็นการทดสอบตนเองด้วย
 6. เพื่อการวินิจฉัย (Diagnosis) การพัฒนาทักษะกีฬาเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนพลศึกษา การวินิจฉัยถึงความสามารถของผู้เรียนในแต่ละระดับ ทำให้รู้จักจุดบกพร่องต่าง ๆ เพื่อแก้ไขต่อไป
 7. เป็นเครื่องมือช่วยสอน (Teaching Aids) โดยธรรมชาติแล้วผู้เรียนทุกคนอยากรู้ผลการทดสอบของตัวเองว่ามีความก้าวหน้าหรือพัฒนาขึ้นมากน้อยเพียงใด ผู้สอนอาจเน้นการทดสอบทักษะกีฬาเป็นเครื่องมือช่วยสอนได้
 8. เป็นเครื่องมือในการแปลความหมาย (Interpretative Tools) ผลจากการทดสอบจะถูกแปลความหมาย เพื่อประโยชน์ในด้านการบริหารต่อผู้ปกครอง และเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาไปในตัวด้วย
 9. เพื่อการแข่งขัน (Competition) การที่ผู้เรียนได้ทำการแข่งขันหรือทำคะแนนให้ได้มาก ๆ ในแต่ละรายการทดสอบ จะเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จของโครงการพลศึกษา
- สรุปได้ว่าประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา คือ เครื่องมือที่จะช่วยให้ทราบถึงระดับปริมาณ ของความสามารถในแต่ละบุคคล ช่วยให้ครูสอนแรงในการสอน และเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในการเรียนเพิ่มขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คันนิงแฮม; และการ์ริสัน (Cunnigham; & Garrison. 1968 : 486 - 490) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง“แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลกระทบผนังสำหรับผู้หญิง”โดยนำแบบทดสอบนี้มาทดสอบกับนักศึกษาหญิงชั้นปีที่ 1 และ 3 ของมหาวิทยาลัยวอชิงตันในเซนต์หลุยส์ จำนวน 11 คน ซึ่งเคยเรียนวิชาวอลเลย์บอลมาแล้ว โดยใช้ผนังเรียบที่มีขนาดกว้าง 3 ฟุต ยาว 3 ฟุต โดยใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งที่ดีที่สุด ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลนี้มี ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .72 และค่าความเชื่อมั่น .87

ครองวิสต์; และบรัมบาช (Krongvist; & Brumbach. 1968 : 116 - 120) ได้ศึกษาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาโดยนำแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเบรดี้ (Brady) มาปรับปรุงใช้กับนักเรียนชายระดับ 10 –11 จำนวน 71 คน โดยใช้ผนังเรียบกว้าง 5.5 ฟุตสูงจากพื้นขึ้นไป 11 ฟุต และให้มีเส้นต่อขนานขึ้นไปอีก 4 ฟุต ให้ผู้เข้าทำการทดสอบยืนที่ใดก็ได้เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณให้โยนลูกบอลกระทบผนังในเขตที่กำหนดแล้วดีกลูกบอลกระทบผนังให้ได้มากที่สุดในเวลา 20 วินาที ทำการทดสอบ 3 ครั้ง ผลการทดสอบพบว่าแบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .767 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .817

บาเซท แกลสโซ (Bassett, Glassow 1973 : 60 - 72) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การศึกษาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล” (Studies In Testing Volleyball Skill) ทำการทดสอบนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยใช้แบบทดสอบทักษะทางวอลเลย์บอล 2 รายการ คือ การเสิร์ฟลูกบอล และการดีกลูกบอลกระทบผนัง ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .79 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .89
2. แบบทดสอบทักษะการดีกลูกบอลกระทบผนัง มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .51 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .84

เฮลแมน (ผาณิต บิลมาศ. 2548 :76 ; อ้างอิงจาก Barrow 1979 : 309-312) ได้ทำการประเมินแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะที่จำเป็นในกีฬา วอลเลย์บอล ในการเล่นที่ใช้ ความรุนแรง รวดเร็ว การประเมินแบบทดสอบใช้การรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางวอลเลย์บอล 31 คน พบว่าทักษะที่จำเป็นและสำคัญที่ต้องทำการทดสอบมีอยู่ 3 ทักษะ คือ การดีก (Dig) การเซต (Set) และการตบ(Spike) เฮลแมนได้สร้างแบบทดสอบทั้ง 3 ทักษะสำหรับผู้ที่จะเล่นแบบรุนแรงโดยทดสอบจากนักศึกษาหญิง 76 คน ในชั้นเรียน การเสิร์ฟวอลเลย์บอล ได้ทดลอง 4 ครั้ง และได้หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์(Face Validity)ของแบบทดสอบแต่ละทักษะ และผลรวมของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญในวอลเลย์บอล 3 ท่านให้คะแนนนักเรียน 76 คน โดยให้คะแนน 9 สเกล (9-Point Rating Scale) พิจารณาความสามารถในการเล่นทุกๆ ไป ของนักเรียนแต่ละคนขณะทำการทดสอบ และหาความเชื่อมั่นโดยการทดสอบซ้ำ ซึ่งเฮลแมน พบว่า ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบแต่ละ

ทักษะมีค่าต่ำ แต่เมื่อนำมารวมกันทั้ง 3 ทักษะ จะมีความสัมพันธ์กันสูง เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า ทักษะทั้ง 3 อย่าง มีความสำคัญอย่างมากในวอลเลย์บอล โดยมีความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการเซต การตัก การตบ และคะแนนรวม .69 .50 .73 .78 ตามลำดับ และมีความเชื่อมั่น .76 .77 .76 และ .84 ตามลำดับ

วอร์ทแมน โจเซฟ เจม (Wortmann 1998 – 36/06) ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มการปฏิบัติการ 3กลุ่มเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้ข้อมูลย้อนกลับในด้านบวกและการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบแก้ไขปรับปรุงการส่งลูกวอลเลย์บอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยเพศชายโดยนักกีฬาจำนวนทั้งสิ้น 16 คนซึ่งมีทักษะในการเล่นแบ่งเป็น ทักษะสูง กับ ทักษะต่ำแล้วนำมารวมกันเพื่อแบ่งกลุ่มเก่งสลับอ่อน และแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1.ให้ข้อมูลย้อนกลับในด้านบวก
- 2.ให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขปรับปรุง
- 3.ไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ

โดยหัวหน้าผู้ฝึกสอนของแต่ละทีมจะให้ข้อมูลย้อนกลับตลอดช่วงการเล่นทั้ง 4 ช่วงโดยสถิติการส่งลูกวอลเลย์บอลจะถูกบันทึกเพื่อใช้วัดประสิทธิภาพของการฝึกแต่ละครั้งผลของการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผลการเล่นของทีมที่ให้ผลย้อนกลับทางบวก ยังคงเดิม ในขณะที่เดียวกันทีมที่สองผลงานก็ไม่ได้พัฒนาขึ้นแตกต่างจากทีมอื่นนอกจากนี้ผลการส่งลูกวอลเลย์บอลของผู้เล่นที่มีทักษะสูงและทักษะต่ำไม่ได้แตกต่างไปจากเดิมมากนัก

งานวิจัยในประเทศ

ศรินทร์นา จารุอินทร์. (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล และสร้างเกณฑ์ปกติทักษะวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนโป่งเกิดและโรงเรียนบ้านชัยสนุ่นเป็นนักเรียนชายจำนวน 30 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเจาะจงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี เป็นนักเรียนชายจำนวน 100 คนและนักเรียนหญิงจำนวน 100 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 4 แบบทดสอบจากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จการวิจัยทางสังคมศาสตร์เพื่อหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าความเชื่อมั่น ค่าความเป็นปรนัย ค่าสัมพัทธ์ภายใน และสร้างเกณฑ์ปกติ ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้ง 4 แบบทดสอบสำหรับนักเรียนชายมีค่าความเชื่อมั่นทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .917 .883 .838$ และ .813 ตามลำดับ)สำหรับนักเรียนหญิงมีค่าความเชื่อมั่นทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .871 .928 .892$ และ .879 ตามลำดับ)

2. แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้ง 4 แบบทดสอบสำหรับนักเรียนชายมีค่าความเป็นปรนัยทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .721-.948$) สำหรับนักเรียนหญิงมีค่าความเป็นปรนัยทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 ($r = .789 - .904$)

3. แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้ง 4 แบบทดสอบสำหรับนักเรียนชายมีค่าความสัมพันธ์ภายในทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .773 - .947$) สำหรับนักเรียนหญิงมีค่าความสัมพันธ์ภายในทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .649 - .904$)

4. เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลมีดังต่อไปนี้

นักเรียนชาย

สูงมาก	ตรงกับคะแนนดิบ	39.3 ขึ้นไป	คะแนนที่	68 ขึ้นไป
สูง	ตรงกับคะแนนดิบ	35.7 - 39.2	คะแนนที่	59 - 67
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนดิบ	28.5 - 35.6	คะแนนที่	41 - 58
ต่ำ	ตรงกับคะแนนดิบ	24.9 - 28.4	คะแนนที่	32 - 40
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนดิบ	24.8 ลงมา	คะแนนที่	31 ลงมา

นักเรียนหญิง

สูงมาก	ตรงกับคะแนนดิบ	36.5 ขึ้นไป	คะแนนที่	64 ขึ้นไป
สูง	ตรงกับคะแนนดิบ	33.1 - 36.4	คะแนนที่	57 - 63
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนดิบ	26.3 - 33.0	คะแนนที่	43 - 56
ต่ำ	ตรงกับคะแนนดิบ	22.9 - 26.2	คะแนนที่	36 - 42
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนดิบ	22.8 ลงมา	คะแนนที่	25 ลงมา

สุรางค์รัตน์ ศรีพุทธรินทร์. (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องระดับทักษะกีฬา วอลเลย์บอลเพื่อเปรียบเทียบระดับกีฬา วอลเลย์บอลและเพื่อสร้างเกณฑ์(Norm)ทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอำนาจเจริญ ปีการศึกษา 2543 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการเรียนวิชาวอลเลย์บอลในจังหวัดอำนาจเจริญปีการศึกษา 2543 จำนวน 526 คน โดยแยกตามเพศ นักเรียนชาย 237 คน นักเรียนหญิง 289 คน เครื่องมือที่ใช้ ใช้แบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของจากรูวรรณ ยองจา สถิติที่ใช้หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสเปียร์แมน(Spearman Rank Order Correlation) และวิธีเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติซี (Z-test Independent) สร้างเกณฑ์โดยใช้คะแนนที่ (T-Score)

ผลการศึกษาพบว่า

1.ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของ จารูวรรณ ยองจา แต่รายการประกอบด้วย ทักษะการเสิร์ฟ ทักษะการตีก ทักษะการเซต ทักษะ

การตอบ ของนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ย 3.47, 3.70, 3.56 และ 3.72 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 0.56 , 0.64 , 0.63 และ 0.48 ตามลำดับ นักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ย 3.46 , 3.76 , 3.74 และ 3.62 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 0.63 , 0.42 , 0.46 และ 0.49 ตามลำดับ ส่วนคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของจรรูวรรณ ยองจา แต่ละรายการ ประกอบด้วยทักษะการเสิร์ฟ ทักษะการตีก ทักษะการเซต ทักษะการตอบ ของนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ย 6.60 , 13.95 , 17.12 และ 7.46 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 1.17 , 8.57 , 6.67 และ 4.67 ตามลำดับ นักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ย 6.52 , 14.80 , 16.49 และ 6.52 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 1.06 , 3.23 , 5.08 และ 1.34 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับทักษะกีฬาวอลเลย์บอล ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดอำนาจเจริญ ปีการศึกษา 2543 พบว่า

ทักษะการเสิร์ฟ และทักษะการตอบของนักเรียนชายกลุ่มคะแนนสูงกับนักเรียนชายกลุ่มคะแนนต่ำ นักเรียนหญิงกลุ่มคะแนนสูงกับนักเรียนหญิงกลุ่มคะแนนต่ำไม่แตกต่างกัน

ทักษะการตีก และทักษะการเซตของนักเรียนชายกลุ่มคะแนนสูงกับนักเรียนชายกลุ่มคะแนนต่ำ นักเรียนหญิงกลุ่มคะแนนสูงกับนักเรียนหญิงกลุ่มคะแนนต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทักษะการเสิร์ฟ ทักษะการตีก ทักษะการเซต และทักษะการตอบ ของนักเรียนชายกลุ่มคะแนนสูงกับนักเรียนหญิงกลุ่มคะแนนสูงไม่แตกต่างกัน

ทักษะการเสิร์ฟ ทักษะการเซต และทักษะการตอบของนักเรียนชายกลุ่มคะแนนต่ำกับนักเรียนหญิงกลุ่มคะแนนต่ำไม่แตกต่างกัน

ทักษะการตีกของนักเรียนชายกลุ่มคะแนนต่ำกับนักเรียนหญิงกลุ่มคะแนนต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เกณฑ์การให้คะแนนที่ (T – Score) ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอำนาจเจริญ

แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟ	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
สูงมาก	63 และมากกว่า	65 และมากกว่า
สูง	57 – 62	58 – 64
ปานกลาง	44 – 56	43 – 57
ต่ำ	38 – 43	36 – 42
ต่ำมาก	37 และน้อยกว่า	35 และน้อยกว่า
แบบทดสอบทักษะการตีก	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
สูงมาก	57 และมากกว่า	71 และมากกว่า
สูง	54 – 56	61 – 70
ปานกลาง	47 – 53	40 – 60

ต่ำ	44 – 46	30 – 39
ต่ำมาก	43 และน้อยกว่า	29 และน้อยกว่า
แบบทดสอบทักษะการเขียน	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
สูงมาก	65 และมากกว่า	69 และมากกว่า
สูง	58 – 64	60 – 68
ปานกลาง	43 – 57	41 – 59
ต่ำ	36 – 42	32 – 40
ต่ำมาก	35 และน้อยกว่า	31 และน้อยกว่า
แบบทดสอบทักษะการตอบ	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
สูงมาก	55 และมากกว่า	61 และมากกว่า
สูง	53 – 54	56 – 60
ปานกลาง	48 – 52	45 – 55
ต่ำ	46 – 47	40 – 44
ต่ำมาก	45 และน้อยกว่า	39 และน้อยกว่า

พรภิมล สมทอง. (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลเป็นนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเป็นนักเรียนชาย 30 คน และเป็นนักเรียนหญิง 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์เป็นนักเรียนโรงเรียนโคกกระเทียมวิทยาลัย โรงเรียนพระนารายณ์ โรงเรียนพัฒนานิคม โรงเรียนโคกสำโรงวิทยา และโรงเรียนชัยบาดาลวิทยา จำนวน 358 คนเป็นนักเรียนชาย 178 คน เป็นนักเรียนหญิง 180 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เช่นเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเฮลแมนประกอบด้วยรายการทดสอบ 3 รายการ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบแต่ละรายการและคะแนนรวมนักเรียนชายและนักเรียนหญิงใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล ผลการวิจัยพบว่า

1. การทดสอบทักษะการตีก สำหรับนักเรียนชายได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต 14.62 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.59 คะแนนสูงสุด 25.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 4 คะแนน สำหรับนักเรียนหญิงได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต 13.40 คะแนน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.73 คะแนน สูงสุด 22.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3.00 คะแนน

2. การทดสอบทักษะการเซต สำหรับนักเรียนชายได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต 15.28 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.24 คะแนนสูงสุด 26.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 4.00 คะแนน

สำหรับนักเรียนหญิงได้ค่ามัธยฐานเลขคณิต 14.69 คะแนน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.25 คะแนนสูงสุด 24.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 5.00 คะแนน

3. การทดสอบทักษะการตอบ สำหรับนักเรียนชายได้ค่ามัธยฐานเลขคณิต 20.17 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.33 คะแนนสูงสุด 29.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 9.00 คะแนน สำหรับนักเรียนหญิงได้ค่ามัธยฐานเลขคณิต 18.99 คะแนน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.98 คะแนนสูงสุด 28.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 10.00 คะแนน

4. การทดสอบทักษะวอลเลย์บอลรวมสำหรับนักเรียนชายได้ค่ามัธยฐานเลขคณิต 50.07 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.98 คะแนนสูงสุด 79.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 16.00 คะแนน สำหรับนักเรียนหญิงได้ค่ามัธยฐานเลขคณิต 47.09 คะแนน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.66 คะแนนสูงสุด 72.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 18.00 คะแนน

5. เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับคะแนนทักษะวอลเลย์บอลรวมของนักเรียนชาย คือ ระดับทักษะสูงมาก เป็นคะแนนที่ 77 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนที่ 64 – 76 ระดับปานกลางคะแนนที่ 37– 63 ระดับต่ำ คะแนนที่ 24 – 36 และระดับต่ำมาก คะแนนที่ 23 ลงมา

6. เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับคะแนนทักษะวอลเลย์บอลรวมของนักเรียนหญิง คือ ระดับทักษะสูงมากเป็นคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับสูงคะแนนที่ 62 – 72 ระดับปานกลางคะแนนที่ 39 – 61 ระดับต่ำคะแนนที่ 28 – 38 และระดับต่ำมากคะแนนที่ 27 ลงมา

ธรรต ชาญสุวรรณ. (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาระดับทักษะวอลเลย์บอลของ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยสุ่มแบบแบ่งชั้น เป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือปีการศึกษา 2547 เป็นนักเรียนชาย 320 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 58 คน โดยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จากตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล ของ สุทิน ตะหงาน สถิติที่ใช้ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และสร้างระดับโดยใช้คะแนน ที่

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด จากการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลแต่ละรายการ ประกอบด้วย แบบทดสอบการตัก 1, แบบทดสอบการเซิร์ฟ 1, แบบทดสอบการเซิร์ฟ 2, แบบทดสอบการตัก 2 ,แบบทดสอบการตอบ 1, แบบทดสอบการตอบ 2, และแบบทดสอบการเสิร์ฟ นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ย 5.83, 6.55, 8.91, 9.84, 8.96, 13.30, และ 14.90 คะแนน ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 2.18 ,2.52, 2.61, 2.63, 2.23, 2.30 และ 3.50 ตามลำดับ คะแนนสูงสุด มีค่าเท่ากับ 12, 14, 16, 17, 14, 19 และ 24 คะแนนตามลำดับ และคะแนนต่ำสุด มีค่าเท่ากับ 0, 0, 2, 2, 3, 6 และ 6 คะแนนตามลำดับ และนักศึกษาหญิง มีค่าเฉลี่ย 5.09, 5.69, 8.52, 9.10, 7.34, 11.64 และ 13.24 คะแนนตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า

2.19, 2.73, 3.14, 3.93, 2.53, 3.44 และ 3.67 ตามลำดับ คะแนนสูงสุด มีค่าเท่ากับ 11, 15, 17, 21, 12, 22 และ 22 คะแนนตามลำดับ และคะแนนต่ำสุด มีค่าเท่ากับ 0, 0, 3, 2, 2, 5 และ 7 คะแนนตามลำดับ

2. ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักศึกษาชายและหญิงมีดังนี้ นักศึกษาชายคะแนนที่ระดับสูงมาก สูงกว่า 66 คะแนน ระดับสูง 59-66 คะแนน ระดับปานกลาง 42-58 คะแนน ระดับต่ำ 34-41 คะแนน และระดับต่ำมาก คะแนนที่ต่ำกว่า 34 คะแนน และนักศึกษาหญิงคะแนนที่สูงมาก สูงกว่า 62 คะแนน ระดับสูง 57-62 คะแนน ระดับปานกลาง 44-56 คะแนน ระดับต่ำ 38-44 คะแนน และระดับต่ำมาก คะแนนที่ต่ำกว่า 38 คะแนนลงมา

ลิม นาคัย.(2548 : บทคัดย่อ)ได้ทำการศึกษาในระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเฮลแมนประกอบรายการทดสอบ 3 รายการ คือ แบบทดสอบการตีก การเซต และการตบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและคะแนนที่

ผลวิจัยพบว่า

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการทดสอบทักษะการตีก นักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 14.66 ครั้งและ 3.09 ครั้ง นักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 10.79 ครั้งและ 4.21 ครั้ง ตามลำดับ

2. ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบทักษะการเซต นักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 11.62 ครั้งและ 2.79 ครั้ง นักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 8.60 ครั้งและ 3.51 ครั้ง ตามลำดับ

3. ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบทักษะการตบ ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 21.88 ครั้งและ 2.87 ครั้ง นักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 13.60 ครั้ง และ 3.77 ครั้ง ตามลำดับ

4. ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 60 - 68 คะแนน ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 41 - 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 32 - 40 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมา

5. ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 71 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 61 - 70 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 40 - 60 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 30 - 39 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 29 ลงมา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 เฉพาะโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม ทั้งเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 และเขต 2 ที่มีการเรียนวอลเลย์บอลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 มีใน 3 อำเภอ 4 โรงเรียน รวมประชากร 1,988 คน เป็นชาย 1,074 คน เป็นหญิง 914 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้จำนวนประชากรเป็นเกณฑ์ (ผาณิต บิลมาศ 2547 : 3) คือ ประชากร 1,000-10,000 คน ใช้ตัวอย่างร้อยละ 10-15 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ที่ร้อยละ 15 ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 298 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 161 คน เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 137 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยโรงเรียนที่จะมาเป็นกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่งเคยสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการทั้งเขต 1 และ เขต 2 ที่มีการเรียนวอลเลย์บอลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งมีใน 3 อำเภอ จำนวน 4 โรงเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 แต่ละโรงเรียนแยกตามเพศ โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ ปีการศึกษา 2548

อำเภอ	โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	รวม	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	รวม
พระประแดง	บางหัวเสือบุญแจ่มเนียมนิล	165	92	257	25	14	39
"	ราชประชาสมาสัย ฯ มัธยม	295	248	543	44	37	81
บางบ่อ	นวมิน ฯ เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	194	204	398	29	31	60
บางพลี	บางพลีราษฎร์บำรุง	420	370	790	63	55	118
รวม		1,074	914	1,988	161	137	298

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเฮลแมน (Helman Volleyball Test) ซึ่งมีความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำแต่ละรายการ และรวมทุกรายการเท่ากับ .66 - .84 และมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพโดยบุคคลประเมินค่าเป็นเกณฑ์แต่ละรายการ และรวมทุกรายการเท่ากับ .50 - .73 (ผาณิต บิลมาศ. 2548 : 76 - 78) เป็นเครื่องมือในการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลประกอบด้วย

1. การตีก
2. การเซ็ท
3. การตบ

(รายละเอียดอยู่ใน ภาคผนวก)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเฮลแมน (Helman Volleyball Test) (ผาณิต บิลมาศ. 2548 : 76 - 78)
2. นำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อขอความอนุเคราะห์ จากผู้อำนวยการโรงเรียนของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 4 โรงเรียน

ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 และเขต 2 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. จัดหาผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งอธิบายและสาธิตวิธีการต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจในรายละเอียดของการทดสอบตลอดจนวิธีบันทึกผลให้เข้าใจ ตรงกัน
4. เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และใบบันทึกการทดสอบ
5. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนและผู้วิจัยควบคุมการทดสอบด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลแต่ละรายการ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
2. แบ่งระดับทักษะวอลเลย์บอลโดยใช้ คะแนนที่ (T - Score) แบ่งเป็น 5 ระดับคือ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก จำแนกตามเพศ แต่ละรายการที่ทดสอบ คือ ทักษะการดีก ทักษะการเซต และทักษะการตบ และรวมทุกรายการที่ทดสอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์

$\bar{X}$	แทน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T - score	แทน	คะแนนที่ (T - Score)
Max	แทน	ค่าสูงสุด
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Mod	แทน	คะแนนที่ซ้ำกันมากที่สุด
Med	แทน	ค่ามัธยฐาน

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลแต่ละรายการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

2. แบ่งระดับทักษะวอลเลย์บอลโดยใช้ คะแนนที่ (T - Score) แบ่งเป็น 5 ระดับคือ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ตามเพศ ในแต่ละรายการที่ทดสอบ คือ ทักษะการตัก ทักษะการเซต และทักษะการตบ และ รวมทุกรายการที่ทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลแต่ละรายการที่ทดสอบ

ตาราง 2 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม จากการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลแต่ละรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 (ชาย = 161 หญิง = 137)

รายการ	นักเรียนชาย						นักเรียนหญิง					
	$\bar{X}$	S.D	Max	Min	Med	Mod	$\bar{X}$	S.D	Max	Min	Med	Mod
1.ทักษะการตี	11.13	4.07	23	1	11	11	7.09	3.35	19	0	7	10
2.ทักษะการเซต	7.21	4.49	20	0	7	7	0.97	1.84	11	0	0	0
3.ทักษะการตบ	14.73	5.16	29	4	14	11	12.65	4.13	22	3	13	10

จากตาราง 2 แสดงว่า

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ของคะแนนจากการทดสอบทักษะการตีวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 11.13 , 4.07 , 23 , 1, 11 และ 11 คะแนนตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 7.09 , 3.35 , 19 , 0 , 7 และ 10 คะแนนตามลำดับ

2. ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ของคะแนนจากการทดสอบทักษะการเซตวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 7.21 , 4.49 , 20 , 0 , 7 และ 7 คะแนน ตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 0.97 , 1.84 , 11 , 0 , 0 และ 0 คะแนนตามลำดับ

3. ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ของคะแนนจากการทดสอบทักษะการตบวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 14.73 , 5.16 , 29 , 4 , 14 และ 11 คะแนน ตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 12.65 , 4.13 , 22 , 3 , 13 และ 10 คะแนน ตามลำดับ

2. แบ่งระดับทักษะวอลเลย์บอลโดยใช้ คะแนนที่ (T - Score)แบ่งเป็น 5 ระดับคือ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ตามเพศแต่ละรายการที่ทดสอบและรวมทุกรายการที่ทดสอบ

ตาราง 3 ระดับทักษะการดีกวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 (ชาย = 161 หญิง = 137)

เกณฑ์คะแนน	คะแนนการทดสอบ	
	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
	คะแนนที่	คะแนนที่
สูงมาก	74 ขึ้นไป	74 ขึ้นไป
สูง	62 – 73	62 - 73
ปานกลาง	39 – 61	39 - 61
ต่ำ	27 – 38	27 - 38
ต่ำมาก	26 ลงมา	26 ลงมา

จากตาราง 3 แสดงว่าระดับทักษะการดีกวอลเลย์บอลของนักเรียนชาย ระดับทักษะสูงมาก คะแนนที่ 74 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนที่ 62 – 73 ระดับปานกลาง คะแนนที่ 39 – 61 ระดับต่ำ คะแนนที่ 27 – 38 ระดับต่ำมาก คะแนนที่ 26 ลงมา และของนักเรียนหญิง ระดับทักษะสูงมาก คะแนนที่ 74 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนที่ 62 – 73 ระดับปานกลาง คะแนนที่ 39 – 61 ระดับต่ำ คะแนนที่ 27 – 38 และระดับต่ำมาก คะแนนที่ 26 ลงมา

ตาราง 4 ระดับทักษะการเชื้ทวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่
การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 (ชาย = 161, หญิง = 137)

เกณฑ์คะแนน	คะแนนการทดสอบ	
	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
	คะแนนที่	คะแนนที่
สูงมาก	70 ขึ้นไป	76 ขึ้นไป
สูง	60 – 69	63 - 75
ปานกลาง	41 – 59	38 - 62
ต่ำ	31 - 40	27 - 37
ต่ำมาก	30 ลงมา	25 ลงมา

จากตาราง 4 แสดงว่าระดับทักษะการเชื้ทวอลเลย์บอลของนักเรียนชาย ระดับทักษะสูงมาก
คะแนนที่ 70 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนที่ 60 – 69 ระดับปานกลาง คะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำ
คะแนนที่ 31 – 40 และระดับต่ำมาก คะแนนที่ 30 ลงมา และของนักเรียนหญิง ระดับทักษะสูงมาก
คะแนนที่ 76 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนที่ 63 – 75 ระดับปานกลาง คะแนนที่ 38 – 62 ระดับต่ำ
คะแนนที่ 26 – 37 และระดับต่ำมาก คะแนนที่ 25 ลงมา

ตาราง 5 ระดับทักษะการตบวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่
การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 (ชาย = 161, หญิง = 137)

เกณฑ์คะแนน	คะแนนการทดสอบ	
	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
	คะแนนที่	คะแนนที่
สูงมาก	72 ขึ้นไป	72 ขึ้นไป
สูง	61 – 71	61 -71
ปานกลาง	40 – 60	40 - 60
ต่ำ	29 – 39	29 - 39
ต่ำมาก	28 ลงมา	28 ลงมา

จากตาราง 5 แสดงว่าระดับทักษะการตบวอลเลย์บอลของนักเรียนชาย ระดับทักษะสูงมาก
คะแนนที่ 72 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนที่ 61 – 71 ระดับปานกลาง คะแนนที่ 40 – 60 ระดับต่ำ
คะแนนที่ 29 – 39 และระดับต่ำมาก คะแนนที่ 28 ลงมา และของนักเรียนหญิง ระดับทักษะสูงมาก
คะแนนที่ 72 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนที่ 61 – 71 ระดับปานกลาง คะแนนที่ 40 – 60 ระดับต่ำ
คะแนนที่ 29 – 39 และระดับต่ำมาก คะแนนที่ 28 ลงมา

ตาราง 6 ระดับทักษะวอลเลย์บอลรวมทุกรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 (ชาย = 161, หญิง = 137)

รายการทดสอบ	เกณฑ์คะแนน	คะแนนที่รวมทุกรายการ	
		นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
รวม	สูงมาก	61 ขึ้นไป	72 ขึ้นไป
ทักษะการดีก	สูง	55 – 60	61 - 71
ทักษะการเซต	ปานกลาง	46 – 54	40 - 60
ทักษะการตบ	ต่ำ	41 – 45	29 - 39
	ต่ำมาก	40 ลงมา	28 ลงมา

จากตาราง 6 แสดงว่าระดับคะแนนทักษะวอลเลย์บอลรวมทุกรายการของนักเรียนชาย ระดับทักษะสูงมาก คะแนนที่ 61 ขึ้นไป ระดับสูงคะแนนที่ 55 – 60 ระดับปานกลางคะแนนที่ 46 – 54 ระดับต่ำคะแนนที่ 41 – 45 และระดับต่ำมากคะแนนที่ 40 ลงมา และของนักเรียนหญิง ระดับทักษะสูงมาก คะแนนที่ 72 ขึ้นไป ระดับสูงคะแนนที่ 61 – 71 ระดับปานกลางคะแนนที่ 40 – 60 ระดับต่ำคะแนนที่ 29 – 39 และระดับต่ำมากคะแนนที่ 28 ลงมา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
2. เพื่อสร้างระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้จำนวนประชากรเป็นเกณฑ์(ผาณิต บิลมาศ 2547 : 3) คือ ประชากร 1,000 -10,000 คน ใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10-15 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ที่ร้อยละ 15 ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 298 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 161 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 137 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยโรงเรียนที่จะมาเป็นกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นโรงเรียนที่มีการเรียนวอลเลย์บอลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ละโรงเรียน แยกตามเพศ โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเฮลแมน (Helman Volleyball Test) ซึ่งมีความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำแต่ละรายการ และรวมทุกรายการเท่ากับ .66 - .84 และมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพโดยบุคคลประเมินค่าเป็นเกณฑ์แต่ละรายการ และรวมทุกรายการเท่ากับ .50 - .73 (ผาณิต บิลมาศ. 2548 : 76 - 78) เป็นเครื่องมือในการทดสอบทักษะวอลเลย์บอล ประกอบด้วย การตีก การเซต และการตบ

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1.หาค่ามัชฌิมเลขคณิต(Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลแต่ละรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

2.แบ่งระดับทักษะวอลเลย์บอลโดยใช้คะแนนที่(T - Score)แบ่งเป็น 5 ระดับคือระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ตามเพศ แต่ละรายการที่ทดสอบคือ ทักษะการตีก ทักษะการเซต และทักษะการตบ และรวมทุกรายการที่ทดสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ของคะแนนจากการทดสอบแต่ละรายการของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง จำนวน 298 คน นักเรียนชาย 161 คน นักเรียนหญิง 137 คน พบว่า

1.1 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ของคะแนนจากการทดสอบทักษะการตีวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 11.13 , 4.07 , 23 , 1 , 11 และ 11 คะแนนตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 7.09 , 3.35 , 19 , 0 , 7 และ 10 คะแนน ตามลำดับ

1.2 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ของคะแนนจากการทดสอบทักษะการเซตวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 7.21 , 4.49 , 20 , 0 , 7 และ 7 คะแนน ตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 0.97 , 1.84 , 11 , 0 , 0 และ 0 คะแนน ตามลำดับ

1.3 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ของคะแนนจากการทดสอบทักษะการตบวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 14.73 , 5.16 , 29 , 4 , 14 และ 11 คะแนน ตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 12.65 , 4.13 , 22 , 3 , 13 และ 10 คะแนน ตามลำดับ

2. สร้างระดับทักษะวอลเลย์บอล จากผลการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลทุกรายการ พบว่า

2.1 ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชาย 5 ระดับ มีดังนี้ ระดับสูงมากคะแนนที่ 61 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูงคะแนนที่ 55 – 60 คะแนน ระดับปานกลางคะแนนที่ 46 – 54 คะแนน ระดับต่ำคะแนนที่ 41 – 45 คะแนน และระดับต่ำมากคะแนนที่ 40 คะแนนลงมา

2.2 ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนหญิง 5 ระดับมีดังนี้ ระดับสูงมากคะแนนที่ 72 คะแนนขึ้นไป ระดับสูงคะแนนที่ 61 – 71 คะแนน ระดับปานกลางคะแนนที่ 40 – 60 คะแนน ระดับต่ำคะแนนที่ 29 – 39 คะแนน และระดับต่ำมากคะแนนที่ 28 คะแนน ลงมา

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 โดยพบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชายในทักษะการตีก่เท่ากับ 11.13, 4.07 คะแนน ทักษะการเซ็ทเท่ากับ 7.21, 4.49 คะแนน และทักษะการตบเท่ากับ 14.73, 5.16 คะแนน ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนหญิงในทักษะการตีก่เท่ากับ 7.09, 3.35 คะแนน ทักษะการเซ็ทเท่ากับ 0.97, 1.84 คะแนน และทักษะการตบเท่ากับ 12.65, 4.13 คะแนน เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของ พรพิมล สมทอง ซึ่งศึกษาระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2546 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดลพบุรี และผลการศึกษาของ ลีม นาจ้อย ซึ่งศึกษาระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2547 ในเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเฮลแมนเช่นเดียวกัน ปรากฏว่าผลการศึกษานี้มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำกว่าทุกรายการที่ทดสอบทั้งนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง โดยผลการศึกษาของพรพิมล สมทอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชายในทักษะการตีก่เท่ากับ 14.62, 5.59 คะแนน ทักษะการเซ็ทเท่ากับ 15.28, 5.24 คะแนน ทักษะการตบเท่ากับ 20.17, 4.33 คะแนน ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนหญิงในทักษะการตีก่เท่ากับ 13.40, 4.73 คะแนน ทักษะการเซ็ทเท่ากับ 14.69, 4.25 คะแนน และทักษะการตบ เท่ากับ 18.99, 3.98 คะแนน ส่วนผลการศึกษาของลีม นาจ้อย (2548 : บทคัดย่อ) ได้พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชายในทักษะการตีก่เท่ากับ 14.66, 3.09 คะแนน ทักษะการเซ็ทเท่ากับ 11.62, 2.79 คะแนน ทักษะการตบเท่ากับ 21.88, 2.87 คะแนน ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนหญิงในทักษะการตีก่เท่ากับ 10.79, 4.21 คะแนน ทักษะการเซ็ทเท่ากับ 8.60, 3.51 คะแนน และทักษะการตบเท่ากับ 13.60, 3.77 คะแนน ตามลำดับ

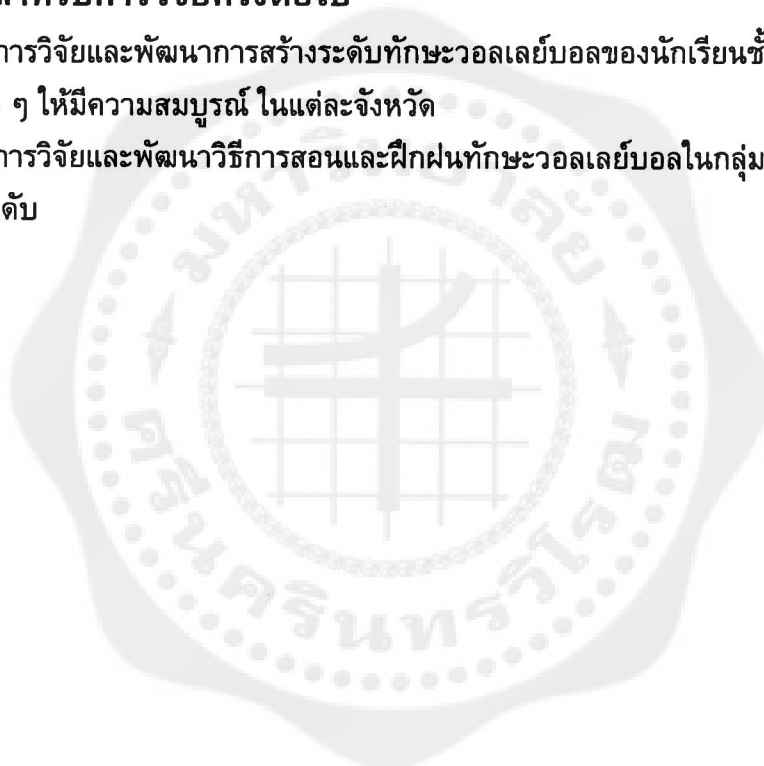
เมื่อพิจารณาผลการศึกษานี้ จะเห็นได้ว่าคะแนนการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชายในทุกทักษะ มีการกระจายเกือบเป็นโค้งปกติ ทั้งนี้เพราะว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่ามัชฌิมฐาน และค่าฐานนิยมมีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงว่านักเรียนชายส่วนใหญ่ได้คะแนนปานกลาง สำหรับนักเรียนหญิงได้คะแนนการทดสอบทักษะการตีก่กับทักษะการตบมีลักษณะคะแนนคล้ายนักเรียนชาย ยกเว้นทักษะการเซ็ทมีค่าฐานนิยมต่ำมาก อย่างไรก็ตามจากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ทั้งนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ควรจะได้รับการฝึกทักษะการเซ็ทให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

- 1.ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นเกณฑ์ ในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนใน จังหวัดสมุทรปราการต่อไป
- 2.ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนที่มีทักษะวอลเลย์ระดับสูงมาก และระดับสูง ได้รับการพัฒนา ทักษะความสามารถเต็มตามศักยภาพ และสนับสนุนให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง เพื่อ ให้เป็นนักกีฬาวอลเลย์ที่มีความสามารถของโรงเรียน จังหวัด และประเทศต่อไป
- 3.ในการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลควรมีผู้ช่วยอย่างน้อย 2 คนเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1.ควรมีการวิจัยและพัฒนาการสร้างระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และชั้นอื่น ๆ ให้มีความสมบูรณ์ ในแต่ละจังหวัด
- 2.ควรมีการวิจัยและพัฒนาวิธีการสอนและฝึกฝนทักษะวอลเลย์บอลในกลุ่มนักเรียนที่มี ทักษะในแต่ละระดับ

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

กั้ววล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น.

กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2532). การวิเคราะห์องค์ประกอบของทักษะวอลเลย์บอล

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชาญชัย ชันติศิริ. (2542). กีฬาวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เอส พี เอฟ พรินติ้งกรุ๊ปจำกัด.

ธรรดร ชาตสุวรรณ. (2548). ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาการศึกษาชั้นสูงวิชาเอกพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ผาณิต บิลมาศ. (2528). การฝึกวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

----- .(2547). เอกสารประกอบการสอน การวัดและประเมินผลขั้นสูงทางพลศึกษา.

กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

----- . (2548). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิชิต ภูติจันทร์. (2547). การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : เข้า ออฟ เคอร์สท์.

พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

พรภิมล สมทอง. (2546). ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัด

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2546. ปริญญาณิพนธ์

กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

ลิ้ม นาจ้อย. (2548). ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษา

สุโขทัย ปีการศึกษา 2547. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วีระชัย พุทธิติลก. (2547). ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชาย กลุ่มโรงเรียนเทศบาลเมืองมหาสารคาม ปีการศึกษา 2546. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีระพงษ์ บางท่าไม้. (2545). หนังสือเสริมความรู้สำหรับครูและนักเรียนเรื่องวอลเลย์บอล
 กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- ศรีนวน จารุอินทร์. (2544). การสร้างแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมาลี จันทรชลอ. (ม.ป.ป). การวัดและประเมินผล. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- สุรางค์รัตน์ ศรีพุทธรินทร์. (2546). ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Bassett, Gladys Ruth; & Madle Locke. Glassow, (1973 , December). Studies In Testing Volleyball Skill, *Research Quarterly*. 8 ; 60-72.
- Cunningham , Phyllis; & Garrison , Joan. (1968 , October). High Wall Volleyball Test for Womes Volleyball, *Research Quarterly*. 39 : 480 – 490.
- Krongvist, Roger A. and Wayne B. Brumbach. (1968). A Modification of the Brady Volley Skills Test for High School Boy, *Research Quarterly*. 39 : 116 – 120.
- Wortmann, Joseph James. (1998). The effects of differential verbal feedback given to collegiate volleyball players practicing the skill of passsing, *Dissertations Abstract International*. MAI 36/06, p.

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเฮลแมน

แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล ของเฮลแมน

คำชี้แจง

แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลฉบับนี้ ประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถในด้าน
ทักษะวอลเลย์บอล ซึ่งผลการทดสอบจะเป็น คะแนน ตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน
แบบทดสอบ มี 3 รายการ คือ การเซต การตีก และ การตบ

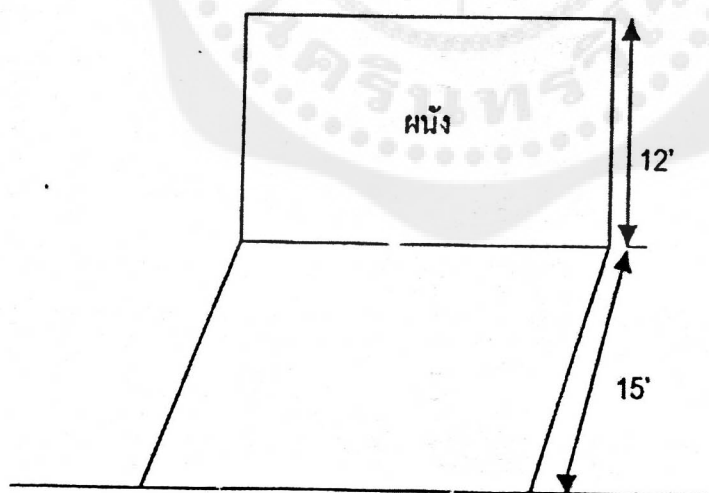
แบบทดสอบที่ 1

การเซต (Volley Test) (Face Pass)

วัตถุประสงค์ : เพื่อวัดความสามารถในการเซต การส่ง และการควบคุมลูกวอลเลย์บอล โดยใช้ปลายนิ้วของมือทั้งสองข้าง

วิธีการทดสอบ : เริ่มการทดสอบแต่ละครั้งให้นักเรียนโยนลูกขึ้นตรง ๆ ด้วยมือทั้งสอง แล้วให้ใช้ปลายนิ้วของทั้งสองมือ เซต ลูกบอลกระทบผนังให้สูงกว่าเส้น 12 ฟุต และเท้าข้างหนึ่งข้างใดจะต้องอยู่ในบริเวณ 15 ฟุต ลูกบอลที่เสียการควบคุมออกไปแล้วก็ต้องไปเก็บมาเอง และเริ่มนับใหม่ และต้องเซตอย่างเดียว ใช้ทักษะอื่นไม่ได้ การเซตที่มีลักษณะการพกลูกบอลในมือจะเตือนในครั้งแรก ถ้าปรากฏในครั้งที่สองถือว่าเสีย ถ้าลูกบอลกระทบผนังต่ำกว่า 12 ฟุต หรือเท้าทั้งสองข้างล้ำบริเวณจะหยุดนับทันทีและให้เริ่มนับใหม่

คะแนน : ผู้บันทึกจะนับลูกที่กระทบผนังสูง 12 ฟุต ลูกบอลไม่ออกนอกบริเวณทำให้ได้มากที่สุดภายใน 30 วินาที ทำการทดลองสองครั้ง คะแนนที่นักเรียนได้ คือ จำนวนที่เซตได้ภายใน 30 วินาที สองครั้งรวมกัน

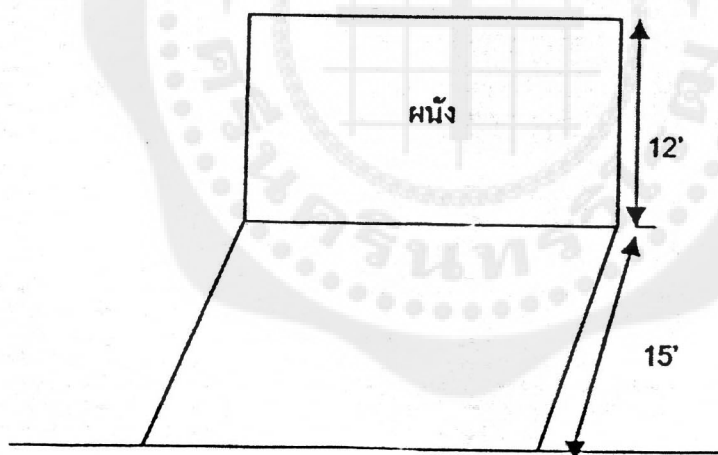
แบบทดสอบที่ 2

การดีก (Forearm Pass)

วัตถุประสงค์ : เพื่อวัดความสามารถในการควบคุมลูกวอลเลย์บอล โดยใช้การดีก (Underhand Pass - Dig) หรือใช้แขนท่อนล่างด้านหน้าดีลูกบอล (Forearm Pass)

วิธีการทดสอบ : เครื่องมือที่ใช้ในการวัดคะแนนเหมือนกับแบบทดสอบข้อที่ 1 วิธีการทดสอบคล้ายๆ กันเพียงแต่เปลี่ยนใช้แขนท่อนล่างด้านหน้าดีลูกบอล โดยมือทั้งสองจะช้อนและจับกันไว้ และรับลูกบอล โดยใช้แขนท่อนล่างควบคุมลูกบอลไปยังผนัง เหนือเส้น 12 ฟุต จะใช้มือเดียวหรือทักษะอื่นมาช่วยไม่ได้

คะแนน : ผู้บันทึกจะนับลูกที่กระทบผนังสูง 12 ฟุต ลูกบอลไม่ออกนอกบริเวณทำให้ได้มากที่สุดภายใน 30 วินาที ทำการทดลองสองครั้ง คะแนนที่นักเรียนได้ คือ จำนวนที่ได้ภายใน 30 วินาที สองครั้งรวมกัน

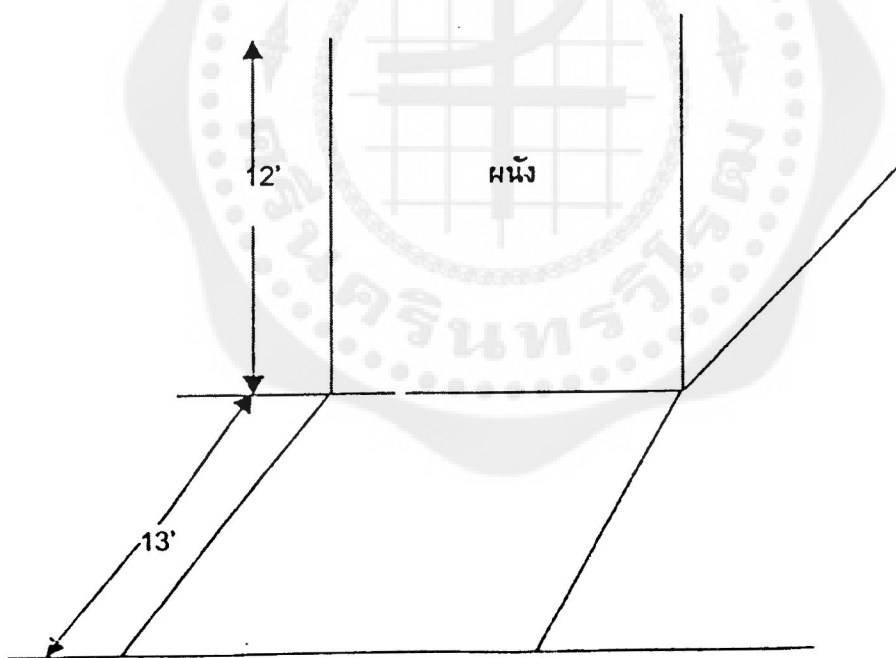
แบบทดสอบที่ 3

การตบ

วัตถุประสงค์ : เพื่อวัดความสามารถในการตีลูกบอล การควบคุมลูกบอล และความแม่นยำในการตีลูกบอล

วิธีการทดสอบ : ผู้ให้คะแนนและผู้บันทึกจะยืนอยู่ข้างผู้ทดสอบซึ่งยืนอยู่ที่เส้น 13 ฟุต ระหว่างการทดสอบ ให้ตีโดยใช้การตีแบบมือเดียวเหนือไหล่ และจุดกระทบมือกับลูกบอลต้องสูงกว่าไหล่เสมอ ให้เริ่มโดยการโยนลูกบอลด้วยตนเอง และตีลูกบอลให้กระทบกับพื้นหน้าผนังกระดอนไปยังผนังและกระดอนกลับมายังผู้ตีอีก และตีกลับเข้าไปเรื่อยๆ ลูกบอลที่เสียจากการควบคุมไปให้นำมาตีใหม่ และนับจำนวนต่อไป

คะแนน : ให้ทำการทดสอบ 3 ครั้ง ะ 20 วินาที คะแนนที่ได้คือ จำนวนครั้งที่ตีได้ทั้ง 3 ครั้งมารวมกัน

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงคะแนนระดับทักษะวอลเลย์บอล

ตาราง 7 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชาย (จำนวน = 161)

คนที่	ทักษะการตีก		ทักษะการเซต		ทักษะการตบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
1	7	40	2	38	16	52	43
2	9	45	8	52	14	49	48
3	17	64	11	58	15	51	59
4	14	57	18	74	28	76	74
5	19	69	20	78	29	78	82
6	11	50	8	52	16	52	52
7	10	47	12	61	17	54	55
8	13	55	5	45	11	43	46
9	12	52	6	47	8	37	44
10	11	50	5	45	13	47	46
11	11	50	13	63	9	39	50
12	17	64	7	50	17	54	57
13	12	52	15	67	13	47	56
14	19	69	8	52	10	41	54
15	7	40	3	41	12	45	40
16	15	59	17	72	23	66	70
17	13	55	6	47	11	43	47
18	7	40	9	54	7	35	41
19	8	42	3	41	13	47	42
20	6	37	6	47	11	43	41
21	14	57	9	54	16	52	55
22	9	45	7	50	14	49	47
23	15	59	10	56	17	54	58
24	9	45	1	36	10	41	38
25	13	55	5	45	13	47	48
26	8	42	3	41	9	39	38
27	15	59	10	56	13	47	54
28	13	55	4	43	8	37	43
29	12	52	11	58	17	54	56

ตาราง 7(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการเชื้ท		ทักษะการดบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
30	9	45	5	45	10	41	42
31	5	35	0	34	9	39	33
32	20	72	14	65	23	66	72
33	9	45	4	43	7	35	38
34	20	72	12	61	18	56	65
35	11	50	11	58	11	43	50
36	14	57	9	54	14	49	54
37	16	62	15	67	23	66	69
38	13	55	12	61	17	54	58
39	14	57	7	50	14	49	52
40	17	64	14	65	18	56	64
41	17	64	13	63	16	52	62
42	15	59	9	54	14	49	54
43	19	69	11	58	18	56	64
44	12	52	6	47	10	41	45
45	16	62	15	67	14	49	61
46	9	45	8	52	10	41	45
47	12	52	1	36	5	31	36
48	21	74	15	67	17	54	68
49	20	72	19	76	24	68	77
50	12	52	9	54	11	43	49
51	8	42	0	34	4	29	31
52	7	40	3	41	11	43	39
53	11	50	8	52	12	45	48
54	10	47	8	52	15	51	50
55	12	52	6	47	10	41	45
56	8	42	4	43	10	41	40
57	14	57	17	72	16	52	63
58	6	37	7	50	7	35	38

ตาราง 7(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการเขียน		ทักษะการตอบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
59	12	52	11	58	11	43	51
60	7	40	7	50	11	43	43
61	13	55	11	58	16	52	56
62	12	52	8	52	14	49	51
63	4	32	3	41	6	33	32
64	13	55	8	52	23	66	60
65	15	59	5	45	23	66	59
66	16	62	4	43	25	70	61
67	6	37	1	36	27	74	51
68	13	55	4	43	21	62	54
69	10	47	6	47	16	52	49
70	13	55	6	47	21	62	56
71	10	47	0	34	19	58	46
72	3	30	1	36	13	47	36
73	12	52	4	43	23	66	55
74	10	47	7	50	19	58	53
75	9	45	10	56	24	68	59
76	10	47	5	45	23	66	54
77	9	45	1	36	18	56	45
78	17	64	13	63	25	70	70
79	17	64	9	54	23	66	64
80	9	45	0	34	21	62	47
81	11	50	17	72	18	56	62
82	13	55	2	38	17	54	49
83	8	42	0	34	21	62	46
84	16	62	12	61	24	68	67
85	11	50	0	34	22	64	50
86	15	59	12	61	18	56	61
87	13	55	10	56	20	60	59

ตาราง 7(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการเชิ		ทักษะการดบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
88	14	57	3	41	17	54	51
89	11	50	9	54	23	66	59
90	12	52	13	63	22	64	63
91	16	62	6	47	19	58	57
92	11	50	10	56	16	52	54
93	14	57	8	52	17	54	55
94	6	37	4	43	17	54	45
95	7	40	9	54	15	51	48
96	10	47	10	56	15	51	52
97	3	30	1	36	11	43	34
98	7	40	7	50	12	45	44
99	9	54	9	54	13	47	48
100	12	52	12	61	13	47	54
101	5	35	3	41	7	35	34
102	11	50	8	52	14	49	50
103	15	59	12	61	16	52	59
104	18	67	13	63	21	62	67
105	16	62	9	54	19	58	60
106	18	67	7	50	15	51	56
107	23	79	14	65	16	52	68
108	6	37	0	34	11	43	36
109	12	52	7	50	13	47	49
110	4	32	4	43	8	37	35
111	10	47	6	47	13	47	46
112	9	45	5	45	16	52	47
113	8	42	8	52	14	49	47
114	14	57	11	58	15	51	56
115	9	45	7	50	10	41	44
116	13	55	10	56	19	58	58

ตาราง 7(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการใช้		ทักษะการตอบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
117	8	42	4	43	13	47	43
118	14	57	14	65	22	64	65
119	10	47	6	47	11	43	45
120	1	25	0	34	11	43	31
121	12	52	13	63	12	45	54
122	11	50	2	38	12	45	43
123	16	62	6	47	9	39	48
124	11	50	9	54	8	37	45
125	14	57	4	43	11	43	46
126	8	42	2	38	16	52	44
127	10	47	8	52	8	37	44
128	4	32	2	38	10	41	35
129	4	32	5	45	8	37	36
130	11	50	7	50	10	41	45
131	14	57	10	56	18	56	58
132	8	42	7	50	11	43	44
133	11	50	7	50	22	64	56
134	10	47	5	45	20	60	52
135	7	40	0	34	13	47	38
136	15	59	0	34	17	54	49
137	8	42	3	41	17	54	45
138	5	35	0	34	20	60	43
139	7	40	12	61	12	45	48
140	8	42	5	45	10	41	41
141	4	32	0	34	7	35	30
142	6	37	6	47	8	37	38
143	10	47	1	36	12	45	41
144	6	37	4	43	7	35	36
145	9	45	8	52	14	49	48

ตาราง 7(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการเขียน		ทักษะการตอบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
146	15	59	2	38	10	41	45
147	6	37	4	43	6	33	35
148	8	42	6	47	13	47	45
149	13	55	7	50	16	52	53
150	10	47	3	41	9	39	40
151	8	42	8	52	11	43	45
152	14	57	14	65	22	64	65
153	11	50	9	54	12	45	49
154	6	37	5	45	15	51	44
155	9	45	4	43	11	43	42
156	7	40	4	43	13	47	42
157	12	52	10	56	19	58	57
158	12	52	8	52	11	43	48
159	11	50	5	45	11	43	45
160	8	42	7	50	12	45	45
161	8	50	10	99	16	58	67

ตาราง 8 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนหญิง (จำนวน = 137)

คนที่	ทักษะการตีก		ทักษะการเซต		ทักษะการตบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
1	8	50	1	50	15	56	54
2	3	35	0	45	12	48	42
3	7	47	0	45	14	53	50
4	7	47	0	45	18	63	56
5	7	47	0	45	16	58	53
6	4	38	0	45	17	60	50
7	10	56	1	50	16	58	58
8	12	62	8	88	21	70	77
9	9	53	1	50	16	58	57
10	1	29	0	45	7	36	33
11	4	38	0	45	10	44	41
12	10	56	3	61	14	53	58
13	7	47	3	61	19	65	61
14	6	44	0	45	17	60	53
15	10	56	0	45	21	70	63
16	2	32	0	45	5	31	32
17	8	50	4	66	18	63	62
18	10	56	0	45	14	53	54
19	8	50	0	45	16	58	54
20	11	59	0	45	16	58	58
21	7	47	0	45	10	44	45
22	9	53	1	50	13	51	53
23	7	47	2	56	21	70	62
24	5	41	2	56	22	73	61
25	7	47	0	45	13	51	49
26	7	47	0	45	16	58	53
27	15	71	0	45	21	70	70
28	8	50	0	45	13	51	50
29	2	32	0	45	15	56	45

ตาราง 8(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการเขียน		ทักษะการตอบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
30	10	56	0	45	13	51	53
31	7	47	4	66	17	60	60
32	8	50	1	50	16	58	56
33	17	77	2	56	15	56	67
34	15	71	3	61	15	56	66
35	6	44	0	45	9	41	42
36	4	38	0	45	12	48	44
37	5	41	0	45	16	58	50
38	4	38	0	45	9	41	40
39	1	29	0	45	4	29	29
40	5	41	0	45	7	36	39
41	5	41	3	61	15	56	53
42	4	38	0	45	12	48	44
43	10	56	0	45	10	44	49
44	12	62	7	83	22	73	77
45	9	53	0	45	15	56	54
46	9	53	0	45	16	58	56
47	6	44	1	50	19	65	57
48	4	38	0	45	8	39	39
49	2	32	0	45	3	27	29
50	10	56	0	45	14	53	54
51	10	56	4	66	19	65	66
52	7	47	0	45	13	51	49
53	8	50	1	50	13	51	52
54	10	56	0	45	13	51	53
55	9	53	0	45	15	56	54
56	4	38	0	45	11	46	42
57	9	53	2	56	12	48	53
58	1	29	0	45	10	44	37

ตาราง 8(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการเขียน		ทักษะการตอบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
59	2	32	0	45	10	44	39
60	8	50	0	45	13	51	50
61	11	59	0	45	14	53	56
62	6	44	0	45	16	58	52
63	6	44	0	45	11	46	45
64	6	44	0	45	20	68	57
65	10	56	3	61	20	68	66
66	6	44	0	45	8	39	41
67	9	53	1	50	14	53	54
68	11	59	0	45	15	56	57
69	5	41	0	45	10	44	42
70	6	44	0	45	11	46	45
71	9	53	0	45	9	41	46
72	10	56	0	45	7	36	45
73	11	59	0	45	11	46	52
74	8	50	2	56	18	63	60
75	0	26	0	45	10	44	36
76	0	26	0	45	10	44	36
77	3	35	0	45	12	48	42
78	8	50	3	61	14	53	56
79	8	50	4	66	19	65	63
80	7	47	0	45	10	44	45
81	5	41	0	45	11	46	44
82	8	50	0	45	13	51	50
83	10	56	1	50	17	60	60
84	10	56	2	56	11	46	53
85	7	47	0	45	15	56	52
86	3	35	0	45	7	36	36
87	6	44	0	45	11	46	45

ตาราง 8(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการเชื้ท		ทักษะการตบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
88	6	44	0	45	7	36	40
89	9	53	4	66	19	65	65
90	7	47	0	45	10	44	45
91	6	44	0	45	13	51	48
92	10	56	1	50	15	56	57
93	7	47	0	45	11	46	46
94	7	47	0	45	8	39	42
95	10	56	2	56	16	58	60
96	3	35	0	45	8	39	37
97	2	32	0	45	5	31	32
98	0	26	0	45	5	31	29
99	5	41	0	45	10	44	42
100	4	38	0	45	10	44	41
101	8	50	1	50	10	44	48
102	3	35	0	45	9	41	39
103	8	50	0	45	14	53	52
104	2	32	0	45	8	39	36
105	8	50	2	56	10	44	49
106	10	56	0	45	13	51	53
107	7	47	2	56	15	56	54
108	6	44	0	45	10	44	44
109	4	38	7	83	14	53	56
110	14	68	4	66	12	48	62
111	4	38	3	61	12	48	48
112	7	47	0	45	8	39	42
113	5	41	0	45	7	36	39
114	6	44	0	45	11	46	45
115	4	38	0	45	15	56	48
116	19	83	11	104	16	58	83

ตาราง 8(ต่อ)

คนที่	ทักษะการคิด		ทักษะการเชิ้ท		ทักษะการดบ		ทักษะรวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
117	10	56	5	72	12	48	58
118	4	38	0	45	9	41	40
119	9	53	0	45	12	48	50
120	8	50	3	61	13	51	54
121	10	56	0	45	13	51	53
122	3	35	0	45	3	27	31
123	0	26	0	45	4	29	28
124	7	47	5	72	12	48	54
125	13	65	4	66	14	53	63
126	8	50	1	50	12	48	50
127	9	53	0	45	10	44	48
128	7	47	3	61	16	58	57
129	8	50	0	45	5	31	40
130	9	53	0	45	11	46	49
131	6	44	0	45	8	39	41
132	10	56	2	56	16	58	60
133	8	50	0	45	8	39	44
134	9	53	0	45	11	46	49
135	10	56	4	66	15	56	61
136	8	50	0	45	13	51	50
137	4	38	0	45	10	44	41

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายชูพันธ์ สังเนตร
วันเดือนปีเกิด	16 พฤษภาคม 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	28 ซ.สุขุมวิท 62 แขวงบางจาก เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10260
ประวัติการศึกษา	

พ.ศ. 2535	ประถมศึกษา จากโรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศม์
จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2539	มัธยมตอนต้น จากโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (การกีฬา และสุขภาพ)
จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2544	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา)
จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2546	การศึกษาระดับบัณฑิต (พลศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	การศึกษาระดับมหาบัณฑิต (พลศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ